



Duchovný život

List z 12. novembra 2013

Drahé sestry!

Milosť nášho Pána Ježiša Krista nech je vždy s nami! Všetky sme čítali, počuli a videli, akú spúšť spôsobil tajfún Haiyan/Yolanda, ktorý sa prehnal cez Filipíny. Kvôli silne narušenej dodávke elektrického prúdu mi sestra vizitátorka Efleda Ferriols nemohla napísať v piatok, ale v nasledujúci deň, v sobotu, mi poslala správu práve v čase, kedy ničivý tajfún mieril na západ krajiny, smerom k Vietnamu a Číne. Chcela by som sa s vami podeliť o viacero správ z jej listu: *je to naozaj najsilnejší a najprudší tajfún, aký sme zažili ..., viaceré oblasti krajiny boli zničené a domy sa zmenili na trosky*. Zatiaľ nevieme vyčíslieť straty na životoch, lebo mnohé miesta sú stále neprístupné. Ale odhaduje sa, že len v jednom meste zahynulo najmenej 10 000 ľudí.

Tajfún Haiyan/Yolanda sa prehnal stredom Filipín, ktorý tvoria Visayaské ostrovy, kde máme mnohé komunity. Je to tá istá časť krajiny, ktorú pred mesiacom zasiahlo zemetrasenie so stupňom 7,2. Najviac utrpeli dve mestá - Bohol a Cebu. Dovoľte mi, aby som vám na základe listu vizitátorky uviedla niektoré scény, ktoré sú strašne smutné, ale aj plné nádeje.

Tajfún dorazil od Tichého oceánu a vnikol cez východnú stranu Visayas, hlavne cez oblasť Samar/Leyte, kde provincia prenechala svoje diela diecézam. Takže tam už nemáme sestry. Jedným z najviac

postihnutých miest bolo mesto Tacloban: *Mesto Tacloban bolo tajfúnom poškodené najviac... nad tolkou skazou som mohla len plakať. Súcitila som s bolesťou rodičov, ktorých deti sa utopili v strediskách, do ktorých sa uchýlili.*

Na ostrove Cebu sú sestry zo strednej školy Nepoškvrneného počatia v Mandaue zdravé a v bezpečí. *Škola poslúžila ako prijímacie stredisko pre 500 osôb, ktoré bývajú nelegálne na brehu mora... Veľmi sa nás dotkla skutočnosť, že niektorí predstavitelia z okolitých chudobných dedín sami prišli, aby pomohli pri odstraňovaní škôd... Učítelia a personál školy sa tiež vrátili, aj keď sa nevyučovalo. Sestry zo strednej školy Nepoškvrnenej v Gorordo (naša ďalšia škola v blízkosti) takisto priniesli potraviny pre evakuovaných ľudí.*

Na severe Cebu... *Pokúšala som sa skontaktovať so sestrami (v našich školách) v Bogu a v Daanbantayane, no pre výpadok elektrického prúdu sa mi to nepodarilo ani z pevnej linky ani z mobilu. Dnes poobede som dostala správu od jednej sestry z Boga. Píše, že tajfún napáchal strašné škody... Pokúsila som sa jej volať, ale neuspela som. Poprosila som teda sestru zo strednej školy Nepoškvrnenej Panny Márie v Gororde, aby poslala sestry do Boga.*

V Masbate, sestry pomohli s evakuáciou chudobných v pobrežných oblastiach. *Jedného dobrodinca poprosili, aby mohli použiť jednu z jeho budov ako evakuačné centrum. Všetky sestry žijú... a poskytujú ľuďom pomoc pod ochranou Panny Márie, jedinej Matky Spoločnosti a na jej príhovor.*

Na západe Visayasu bolo najviac postihnuté mesto Roxas. *Vietor strhol strechu nemocnice St Antona, ale Pán Boh je dobrý, lebo prv než sa zrútil strop tretieho poschodia, sestry s personálom stihli presunúť pacientov na nižšie poschodia. To mi pripomenulo skúsenosť svätej Lujzy a prvých sestier, keď sa zrútil strop Materského domu.*

V meste Iloilo, 200 ľudí, ktorí bývali pri pobreží, hľadali útočisko v našej Škole Najsvätejšieho Ježišovho srdca a zostali v jej priestoroch niekoľko dní.

Z Boracay naše sestry stihli utiecť spolu s domorodým obyvateľstvom, nazývanom Atis. Strechu ich domu odniesol silný vietor. Nateraz nám nehlásili žiadnu obeť z tých miest, kde pôsobia naše sestry.

V Novom Washingtone v Aklane, boli všetky mangovníky (stromy) nachádzajúce sa okolo domu sestier vyvrátené aj s koreňmi, avšak ich dom zostal ušetrný.

Naše sestry v Manille šli spolu s odborními sociálnych vecí a s odborom pre rozvoj pripravovať potraviny. Len čo bude obnovená letecká doprava, pošleme sestry do zdevastovaných oblastí.

Dovoľte, aby som odcitovala posledný odsek z listu sestry Efledy: Prosím Vás, naďalej sa modlite za nás, za našich bratov a sestry, ktorí mnoho trpia pre stále sa opakujúce pohromy. Uprostred neustálych tragédií v našej krajine vkladáme dôveru do Pána Boha, ktorý nás nikdy neopustí... Aj keď musíme vedieť prijať toto utrpenie, modlite sa, prosím, za tých, ktorých postihlo nešťastie na Visayaských ostrovoch, hlavne v Bohol, aby nestrácali nádej. Nech je náš ľud stále presvedčený o tom, že ani tie najničivejšie búrky nemôžu premôcť Boha a jeho lásku, lebo nič nie je silnejšie ako On.

Spoločne sa modlime za naše sestry – tie, ktoré sa nachádzajú na Filipínach i tie, ktoré pracujú v misiách – a tiež za členov Vincentskej rodiny. Mnohí z nich pochádzajú z Visayaských ostrovov a ich rodiny sú rôznym spôsobom skúšané.

Vo chvíli, kedy píšem tento list, Filipíny znova ohrozuje ďalší tajfún, ktorý miestni ľudia nazývajú "Zorida". Má doraziť na Mindanaoské ostrovy a potom ešte raz na ostrovy Visayas. Zverme filipínsky ľud Panne Márii, Nepoškvrnene počatej, patrónke ich krajiny!

V oddanej sesterskej láske,

*Sestra Evelyne FRANC
dcéra kresťanskej lásky*

List z 26. novembra 2013

Drahé sestry!

Milosť nášho Pána Ježiša Krista nech je vždy s nami!

Z celého srdca vám prajem požehnané prežitie našich sviatkov 27., 28. a 29. novembra. Chcem sa s vami podeliť aj o to, čo je nové v živote Spoločnosti.

Je pre nás veľkou radosťou, že každý rok 27. novembra môžeme nanovo prežívať zjavenie Nepoškvrnenej Panny Márie svätej Kataríny Labouré a so svätou Katarínou prijať dar Zázračnej medaily s jej posolstvom. Opäť môžeme obdivovať Pannu mocnú, ktorá nežne a pritom pevne drží v rukách zemeguľu a obnoviť svoju dôveru v jej mocné orodovanie: *„Tieto lúče predstavujú milosti, ktoré rozdávam tým, čo o ne prosia“*. Opäť sa môžeme zahĺbiť do povzdychu *„Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame“*, a tak sa pripraviť na sviatok 8. decembra.

V nasledujúci deň, 28. novembra, sa zahľadíme na svätú Katarínu a budeme meditovať o čnostiach dcér kresťanskej lásky v jej živote. Katarína bola burgundskou dedičankou, ktorá si verne plnila povinnosti, zvládala ťažkú prácu a mala blízko k Panne Márii. Neskôr sa stala celkom jednoduchou a nenápadnou seminárskou sestrou, ktorú si Panna Mária vybrala na šírenie svojho posolstva. A ako sestra v Reully bola pokornou a láskyplnou služobnicou chudobných i spolusestier, silnou ženou v čase revolučných nepokojov, sestrou mlčiacou o zjaveniach Svätej Panny, no vždy v hlbokom vnútornom spojení s ňou.

V tomto roku si 29. novembra pripomíname 380. výročie od založenia Spoločnosti. Je to pre nás osobitná príležitosť, aby sme sa poďakovali Pánovi za charizmu, ktorú dal svätému Vincentovi a svätej Lujze. Spomeňme si, ako „*v predvečer sviatku svätého Ondreja slečna Le Gras zhromaždila prvé dcéry vo svojom dome*“, aby ich formovala za služobnice celkom obetované Bohu, zjednotené v spoločenstve a úplne disponované pre telesnú a duchovnú službu chudobným. Vzdávajme vďaky Pánovi za to, že patríme do Spoločnosti, do tej dlhej reťaze verných služobníc, ktoré podobne ako svätá Katarína videli „*Boha vo všetkom, všetko v Bohu a všetko pre Boha*“.

V predchádzajúcom liste som vám opísala dramatickú situáciu, ktorú spôsobil tajfún Yolanda na Filipínach. Sestra Vizitátorka Eflada Ferriols mi opäť napísala, že sestry provincie spolu s laickými spolupracovníkmi už boli poslané na miesta katastrofy, aby rozdeľovali prvé potravinové balíčky, poskytl duchovnú pomoc a posúdili projekty, ktoré sa budú realizovať v druhej etape (bývanie, výsadba...). Sestra Eflada ma poprosila, aby som vám poďakovala za modlitby a podporu.

Ako viete, tým istým tajfúnom bola zasiahnutá aj stredná časť Vietnamu. V tejto oblasti nemáme síce žiadnu komunitu, ale sestry tam šli, aby obetiam poskytl pomoc. Veľké škody spôsobujú tiež záplavy na juhu krajiny.

Sardínska provincia (Talianско) bola tiež postihnutá prudkými dažďami, ktoré spôsobili straty na životoch a závažné materiálne škody. Zahrňme do svojich modlitieb obeť nešťastia a ich rodiny, ktoré prežívajú ťažké chvíle.

Chcela by som sa zmieniť aj o situácii sestier v Damasku (Sýria), v Safe (Stredoafrická republika) a v severnej časti Nigérie, kde sestry napriek mnohému násiliu odvážne pokračujú vo svojich dielach. V Eritrey sa život obyvateľstva zo dňa na deň zhoršuje (chýbajú potraviny, voda, v mestách často vypínajú elektrinu, núdza je o lieky aj o palivo). Napriek tomu všetkému sa sestrám naďalej darí udržiavať

školy a zdravotné strediská a poskytovať pomoc najnúdznejším. Vieme, že aj mnohé iné krajiny, ako Tunisko, Líbya, Egypt..., trpia v dôsledku veľkej politickej nestability.

Ako veľa úmyslov máme na prednesenie Pánovi rukami Panny Márie zázračnej medaily!

Generálna rada na svojom zasadaní 18. septembra menovala za novú zodpovednú za IPS (Služba medzinárodných projektov) sestru Mary Louise Stubbs z provincie Svätá Lujza –USA. Sestra Mary Louise začne pracovať so sestrou Felíciou Mazzola vo februári 2014 a keď sa zapracuje, prevezme plnú zodpovednosť za IPS.

Ďalej generálna rada vybrala sestru Puritu Espaldon z Filipínskej provincie, ktorá nahradí sestru Felíciu v Medzinárodnej finančnej komisii. Sestra Felícia i sestra Purita sa spoločne zúčastnia na stretnutí, ktoré sa uskutoční v apríli budúceho roku.

Chcem poďakovať sestre Mary Louise, sestre Purite, aj ich vizitátorkám za veľkorysosť a disponibilitu, ktorú preukázali. V mene Spoločnosti chcem sestre Felícii vyjadriť vďačnosť za jej dynamický prínos do Medzinárodnej finančnej komisie a za vynikajúcu prácu, ktorú v IPS nadšene a vytrvalo vykonávala v prospech chudobných v Afrike, Latinskej Amerike, Ázii a vo východnej Európe.

Svoj list končím želaním, aby ste čo najhorlivejšie prežili Adventnú dobu. Prežívajme túto cestu nádeje v zjednotení s tými, ktorí očakávajú príchod nového sveta. Pomôžme im nájsť cestu chudoby a pokory, ktorá vedie do Betlehema.

Odozvy z vašich domácich zhromaždení sú veľmi pozitívne. Duch Svätý koná svoje dielo v Spoločnosti... už 380 rokov! Panne Márii zázračnej medaily zverujem modlitby za každú z vás.

V oddanej sesterskej láske,

Sestra Evelyne Franc
dcéra kresťanskej lásky

ADVENT 2013

„...a drobný chlapček ich bude zavracať“ (Iz 11,6)

Milosť a pokoj Pána Ježiša Krista nech naplní vaše srdcia teraz a navždy!

Rok 2013 bol významným rokom. Slávili sme „Rok viery“ spolu s 50-tym výročím od otvorenia Druhého vatikánskeho koncilu. Bol to tiež rok „dvoch pápežov“, ktorý nám priniesol dve nevídané udalosti posledných storočí: odstúpenie emeritného pápeža Benedikta XVI. a zvolenie neeurópskeho pápeža Františka. Jednou z význačných udalostí roka, ktorá ma hlboko zasiahla, bola moja účasť na blahorečení 42 členov vincentskej rodiny v Tarragone, v Španielsku. Všetci títo lazaristi, dcéry kresťanskej lásky a jedna laička položili svoj život za katolícku vieru. Podobne ako vincentskí mučeníci predošlých generácií, aj títo španielski členovia Vincentskej rodiny zomreli tak, ako žili - ohlasovaním Ježiša Krista v službe chudobným. Je to silné svedectvo, nad ktorým môžeme meditovať v tomto „Roku viery“.

S blížiacim sa koncom občianskeho roka je adventná doba časom nádeje a obnovy. Prichádza vo chvíli, kedy sa striedajú ročné obdobia, kedy sa krátia dni a s nástupom zimného obdobia sa ochladzuje. Advent je však žeravým uhlíkom, ktorý rozducháva ohnisko duše, aby hlbšie vnímala skutočnosť, že Boh pôsobí v našom svete v každej chvíli a v každom období. A naša nádej a cesta obnovy je v Ježišovi Kristovi.

V súčasnom svete veľmi potrebujeme nádej a obnovu. Keď žijeme podľa vincentskej charizmy, trápia nás skutočnosti, akými sú vojna, násilie, chudoba, hlad a nespravodlivosť. To však nie sú „problémy na riešenie“, ale je to brána, ktorou máme vchádzať na prejavenie solidarity členom ľudskej rodiny. Advent prebúdzá

a obnovuje v našich srdciach nádej v Krista, ktorý je naša cesta, pravda a náš život.

UDALOSŤ: VTELENIE

Adventné texty Písma vyjadrujú túžbu niekdajšieho Izraela nielen po zmluve, ale aj po vzťahu, po ľudskom kontakte, ktorý by vyplnil priepasť medzi nebom a zemou. Izaiáš predpovedal niečo, čo je kresťanom odvtedy známe a čo ich naplňa radosťou: „*Hľa, panna počne a porodí syna a dá mu meno Emanuel, čo znamená: 'Boh s nami'*“ (Iz 7,14). Skôr ako privítame 'Boha, ktorý je s nami', musíme sa na prijatie tohto úžasného daru pripraviť. A práve to je náplňou adventnej doby, ktorá nám svojimi hymnusmi, čítaniami a liturgiou pomáha v príprave na slávenie Vtelenia.

Adventné čítania zostavené predovšetkým z textov proroka Izaiáša a Matúšovho evanjelia nám ponúkajú bohatú biblickú mozaiku Božích túžob pre celú ľudskú rodinu. Izaiáš používa pôsobivé obrazy: vystúpiť na „*vrch Pánov*“ (2,1-3); „*vyschnutá zem*“ sa stane „*prameňom vôd*“ (35,7); a „*kráľovstvo pokoja*“, kde „*vlk bude bývať s baránkom... teliatko a lev a kýmny vôl budú spolu a drobný chlapček ich bude zavracať*“ (11,6-8). Izaiášove obrazy symbolizujú stvoriteľskú moc Boha na rozhojnenie dobra a jeho túžbu priniesť nám uzdravenie a nádej.

Aj Matúš nám na adventnú dobu ponúka nádherné obrazy, ako napríklad Ježišovu výzvu: „*Bdejte teda... Syn človeka príde v hodinu, o ktorej nevíete*“ (24,42.44); volanie Jána Krstiteľa: „*Prinášajte teda ovocie hodné pokánia*“ (3,8); a Ježišove skutky, ktorými sa približuje Božie kráľovstvo: „*Slepi vidia, chromí chodia, malomocní sú čistí, hluchí počujú ...a chudobným sa hlása evanjelium*“ (11,5). V týchto úryvkoch o spáse sa Spasiteľ stáva jedným z nás, aby uskutočnil Božie dielo a spasil ľudí. Dajme si teda predsavzatie, že sa počas tohto adventného obdobia necháme preniknúť textami Písma a že budeme viac podobní Pánu Ježišovi.

VÝSLEDOK: PREMENA

Nestačí iba to, aby sme sa tešili z vonkajších symbolov adventu a uznávali „slávu vianočného príbehu“. Ako všetky obdobia života a liturgie Cirkvi, aj advent je časom formácie, ktorá vedie k premene. Stavia nás pred výzvu napodobňovať Krista, ktorý *„hoci bol bohatý, stal sa pre vás chudobným, aby ste sa vy jeho chudobou obohatili“* (2 Kor 8,9). Ježiš mohol vziať na seba našu chudobu a odovzdať nám svoje bohatstvo len vďaka svojmu vteleniu, doslovne keď *„si vzal telo“* a stal sa človekom. Ako sa Kristus *„vteluje“* v našom živote?

Ježišovo totálne obetovanie sa za nás má byť vzorom pre život jeho učeníkov, ktorí žijú podľa vincentskej charizmy. Adventné posolstvo premeny tkvie v tom, že príchod a narodenie nášho Spasiteľa je najvyšším potvrdením hodnoty človeka a dôstojnosti každej osoby. Ako Kristovi učeníci máme dať stranou osobné túžby po vyhľadávaní vyššieho postavenia, získaní istoty či pohodlia, a stať sa takými Ježišovými spolupracovníkmi, ktorí dokážu potreby *„druhého človeka“* prijať za svoje vlastné.

Darovať seba samého z lásky k Bohu a slúžiť bližnému je tým najkrajším darom, ktorý môžeme ponúknuť na Vianoce, ale i kedykoľvek počas roka. Obetovanie sa pre dobro druhých, hlavne našich pánov a učiteľov, Božích chudobných, nás spája s Ježišom a s celým ľudstvom, ktoré vykúpil. Advent je časom premeny k takej láske, ktorá sa prejavuje solidárnosťou voči bližným.

Prejavovaním solidarity iným ľuďom sa zjednocujeme s Kristom, ktorý neprišiel *„aby sa dal obsluhovať, ale aby slúžil a položil svoj život ako výkupné za mnohých“* (Mk 10,45). Vo svete plného utrpenia, kde sa usídlil strach a chudobní sú opustení, hanobení a zneužívaní, sa *„radostná zvesť“* môže zdať len prázdny príslubom. Solidárnosť prejavovaná v Ježišovom mene, keď svoj život vložíme do služby evanjelia, sa stáva vyznaním Božej lásky voči všetkým ľuďom. Podobne ako naši svätí Zakladatelia, svätý Vincent a svätá Lujza, aj my sa stávame *„Kristovými vyslancami a akoby Boh napomínal skrze nás“* (2 Kor 5,20).

ODPOVEĎ: ŽIŤ VINCENTSKÉ ČNOSTI

Raz som dostal plagát, ktorý som si hneď obľúbil. Bol na ňom zachytený zadný dvor dedinského domčeka. Uprostred dvora stála žena, ktorá vešala vypranú bielizeň - scéna dôverne známa na celom svete. Na plagáte bol jednoduchý odkaz: „Láska – to je ťažká práca“. Aká pravda! Na niekoho môže táto „ťažká práca“ Kristových učeníkov tvrdo doliehať, ba zdať sa neznesiteľnou. A tu začína premena - keď dovolíme Ježišovi a svätému Vincentovi, aby nás formovali na ceste životom, a aby sme vydávali svedectvo o evanjeliových čnostiach.

Pri nasledovaní Krista a v službe solidárnosti s chudobnými kládol sv. Vincent dôraz na čnosť jednoduchosti a pokory. Ani o niekoľko storočí neskôr nestratili tieto čnosti na svojej aktuálnosti! Vďaka jednoduchosti rozprávame bez okolkov a úprimne povieme, čo si myslíme, a zmyšľame tak, ako hovoríme. Pokora nám pomáha zostať pevne zakotvenými v Božej láske a nedovolí, aby nám osobné predsudky bránili slúžiť Ježišovi. Tieto čnosti tvorili základ Vincentovej duchovnej cesty. Pomáhali mu prehĺbiť jeho vnútorný život a veľkodušne odpovedať na požiadavky apoštolátu. Hovorieval: *„Náš Pán sa dáva a nachádza zaľúbenie iba v pokore srdca a v jednoduchosti slov a skutkov“* (Coste XII, Konferencia č. 204, s. 222-223).

V tejto adventnej dobe si nájdime čas a preskúmame, v akej miere sa jednoduchosť a pokora nachádza v našom osobnom živote. Pre Ježiša a svätého Vincenta to boli hlavné čnosti, aj keď sa často nezhodovali so „spôsobmi sveta“. Počas svojich ciest som vždy povzbudený, keď sa stretnem s členmi vinčentskej rodiny, ktorí praktizujú čnosti jednoduchosti a pokory v slovách i skutkoch. Náš Svätý Otec, pápež František, inšpiruje svet svojím nádherným svedectvom jednoduchosti a pokory. Premeditujte si tieto jeho slová: *„Pozrite, je tu Nieкто, kto chce vaše dobro – kto vás volá po mene – a kto si vás vyvolil. Žiada od vás len jediné: nechať sa milovať.“*

Tento pocit lásky najviac zodpovedá chvíli, kedy nastupujeme na cestu adventnej doby. Nech vás Boh žehná! Váš brat vo svätom Vincentovi,
G. Gregory GAY, CM, *generálny predstavený*

Oživiť zväzky bratstva je kľúčom k „dobrému spoločnému životu“

V srdci každého muža a každej ženy prebýva túžba po plnom živote, ku ktorej patrí aj nepotlačiteľná túžba po bratstve, ktorá nás ženie vytvárať s druhými priateľské spoločenstvá, kde v nich nevidíme nepriateľov či konkurentov, ale bratov, ktorých prijímame a objímame.

Bratstvo je totiž skutočne základnou ľudskou hodnotou, keďže človek je vzťahová bytosť. Úprimné uvedomenie si tejto vzťahovosti nás vedie k tomu, aby sme v každom človeku videli skutočnú sestru a skutočného brata; bez bratstva totiž nie je možné budovať spravodlivú spoločnosť s pevným a trvalým mierom. A treba hneď pripomenúť, že bratstvo sa buduje už v kruhu rodiny a tam sa mu bežne učíme, predovšetkým vďaka zodpovedným a vzájomne sa dopĺňajúcim úlohám všetkých jej členov, zvlášť otca a matky. Rodina je zdrojom každého bratstva, a preto je aj základom pokoja a prvou cestou k nemu, pretože je povolaná „nakaziť“ svet svojou láskou.

Na základe stále rastúceho množstva komunikačných spojení, ktoré ovíjajú našu planétu, si čoraz jasnejšie uvedomujeme, že národy zeme tvoria jeden celok a majú spoločný osud. V dynamike dejín, hoci ich tvoria rozličné etniká, spoločnosti a kultúry, vidíme semená povolania na vytváranie spoločenstva bratov a sestier, ktorí sa navzájom akceptujú a jeden o druhého starajú. Vo svete, charakterizovanom „globalizáciou ľahostajnosti“ – ktorá nás vedie k tomu, aby sme si pomaly „privykli“ na utrpenie druhého a uzavreli sa do seba samých – sa však aj dnes často kladú tomuto povolaniu prekážky a v skutočnosti sa popiera.

V mnohých častiach sveta sa zdá, že vážne porušovanie základných ľudských práv, najmä práva na život a na slobodu

náboženstva, nemá konca. Znepokojujúcim príkladom toho je tragický fenomén obchodovania s ľuďmi, na ktorých živote a zúfalstve sa priživujú ľudia bez škrupúl. K ozbrojeným vojnovým konfliktom sa pridávajú menej viditeľné, no nemenej kruté vojny, ktoré sa vedú na ekonomickom a finančnom poli prostriedkami, ktoré rovnako ničia životy, rodiny, podniky.

Globalizácia spôsobuje, že sme si bližší, no nerobí nás bratmi, ako konštatuje Benedikt XVI. Mnohé situácie nerovnosti, chudoby a nespravodlivosti navyše naznačujú nielen hlboký nedostatok bratských vzťahov, ale aj chýbajúcu kultúru solidarity. Nové ideológie, charakterizované rozšíreným individualizmom, egocentrizmom a materialistickým konzumizmom, oslabujú spoločenské väzby a živia mentalitu „vyraďovania“, ktorá vedie k znehodnocovaniu a zriekaniu sa tých najslabších, tých, ktorých označujú za „neužitočných“. Tak sa ľudské spolužitie stáva čoraz podobnejším jednoduchému, pragmatickému a egoistickému *do ut des* (dávam, aby si dal).

Zároveň sa jasne ukazuje, že súčasné etické systémy nie sú schopné vytvárať predpoklady na autentické bratské zväzky, pretože bratstvo zbavené vzťahu k spoločnému Otcovi – ako jeho konečnému základu – nemôže existovať. Skutočné bratstvo medzi ľuďmi predpokladá a vyžaduje transcendentné otcovstvo. Iba na základe uznania tohto otcovstva sa ustanovuje bratstvo medzi ľuďmi – stávajú sa „blížnymi“, ktorí sa starajú jedni o druhých.

„KDE JE TVOJ BRAT?“ (Gn 4,9)

Na lepšie pochopenie povolania človeka k bratstvu a lepšie uvedomenie si prekážok, ktoré bránia jeho uskutočneniu, je dôležité nechať sa viesť Božím plánom, ktorý je vynikajúco objasnený vo Svätom písme.

Podľa jeho rozprávania o počiatkoch ľudstva, pochádzajú všetci ľudia zo spoločných predkov, Adama a Evy – dvojice stvorenej Bohom na jeho obraz a podobu (porov. Gn 1,26) – z ktorých sa narodili Kain a Ábel. V príbehu prvej rodiny vidíme genézu spoločnosti; evolúciu vzťahov medzi ľuďmi a národmi.

Ábel je pastier, Kain roľník. Ich hlboká totožnosť a ich poslanie je byť bratmi, hoci majú odlišné zamestnanie a kultúru, odlišný vzťah k Bohu a stvoreniu. No to, že Kain zabil Ábela, tragicky potvrdilo radikálne odmietnutie poslania „býť bratmi“. Ich príbeh (porov. Gn 4,1 – 16) ukazuje, na akú ťažkú úlohu sú ľudia povolaní, keď majú žiť v jednote a starať sa jeden o druhého. Kain neakceptuje Božie vyvolenie Ábela, ktorý Bohu obetoval to najlepšie zo svojho stáda – „A Pán zhladal na Ábela a na jeho obeť. Na Kaina však a na jeho obeť nezhladal“ (Gn 4,4 – 5) – a zo závidy Ábela zabije. Takto odmieta uznať ho za brata, mať k nemu pozitívny vzťah, žiť pred Bohom tak, že prijme svoju zodpovednosť, pokiaľ ide o starostlivosť o druhého a jeho ochranu. Na otázku „kde je tvoj brat?“, ktorou sa Boh obracia na Kaina, požadujúc od neho, aby vydal počet zo svojho správania, Kain odpovedá: „Neviem. Či som ja strážca svojho brata?“ (Gn 4,9). A potom nám Kniha Genezis hovorí, že „Kain sa vzdialil od Pána“ (4, 16).

Treba sa teda pýtať, aké hlboké dôvody viedli Kaina k tomu, aby zaprel bratské puto a zároveň puto vzájomnosti a spoločenstva, spájajúce ho s jeho bratom Ábelom. Sám Boh následne odsudzuje Kainovo spolčenie sa so zlom a karhá ho: „Číha hriech pri tvojich dverách“ (Gn 4,7). Kain však odmieta obrátiť sa proti zlu a namiesto toho sa rozhodne „napadnúť svojho brata Ábela“ (Gn 4,8) a opovrhnúť Božím plánom. Takto prekazil svoje pôvodné povolanie byť Božím synom a žiť v bratstve.

Rozprávanie o Kainovi a Ábelovi nás učí, že ľudstvo nesie v sebe povolanie k bratstvu, ale aj tragickú možnosť zradiť toto povolanie. Svedčí o tom každodenný egoizmus, ktorý je koreňom mnohých vojen a nespravodlivostí: mnohí ľudia totiž zomierajú rukami svojich bratov a sestier, ktorí neuznávajú to, že boli stvorení ako bytosti, ktoré si majú

vzájomne pomáhať, vytvárať spoločenstvo a darovať sa jeden druhému.

„VY VŠETCI STE BRATIA“ (Mt 23,8)

Spontánne vyvstáva otázka: dokážu vôbec muži a ženy tohto sveta plne zrealizovať túžbu po bratstve, ktorú do nich vložil Boh Otec? Dokážu svojimi silami zvíťaziť nad ľahostajnosťou, egoizmom a nenávisťou a prijať legitímne rozdiely, ktoré charakterizujú bratov a sestry?

Parafrázujúc jeho slová, môžeme odpoveď Pána Ježiša zhrnúť takto: pretože máte len jedného Otca, ktorým je Boh, všetci ste bratia a sestry (porov. Mt 23,8 – 9). Korene bratstva sa teda nachádzajú v Božom otcovstve. Nejde však o nešpecifické a historicky nekonkrétne otcovstvo ľudského rodu, ale o špecifickú, mimoriadne konkrétnu osobnú lásku Boha ku každému človeku (porov. Mt 6,25 – 30). Je to otcovstvo, ktoré účinne plodí bratstvo, pretože ak prijmem Božiu lásku, ona sa stáva tým najúžasnejším činiteľom premeny nášho života i našich vzťahov s druhými, otvára nás na solidaritu a opravdivé zdieľanie.

Ľudské bratstvo sa znovuzrodilo v Ježišovi Kristovi a z Ježiša Krista, jeho smrťou a zmŕtvychvstaním. Kríž je definitívnym „miestom“ zrodu tohto bratstva, ktoré ľudia nie sú schopní vytvárať sami. Ježiš Kristus, ktorý prijal ľudskú prirodzenosť, aby ju spasil, keďže miloval Otca až po smrť na kríži (porov. Fil 2,8), svojím zmŕtvychvstaním urobil z nás nové ľudstvo, v plnej jednote s Božou vôľou a s jeho plánom, ktorý zahŕňa plné uskutočnenie povolania k bratstvu.

Ježiš sa od počiatku držal Otcovho plánu, uznávajúc jeho prednosť pred všetkým. No Kristus – svojou odovzdanosťou až na smrť z lásky k Otcovi – sa zároveň stáva novým a definitívnym začiatkom nás všetkých, ktorí sme povolaní, aby sme sa v ňom spoznali ako bratia a sestry, keďže sme deťmi rovnakého Otca. On sám je Zmluvou; v jeho

osobe sme zmierení s Bohom a jeden s druhým ako bratia a sestry. V Ježišovej smrti na kríži bolo tiež prekonané rozdelenie medzi národmi; medzi národom Zmluvy a pohanskými národmi, ktoré nemali dovtedy nádej, pretože boli vylúčené z podmienok prisľúbenia. Ako čítame v Liste Efezanom, Ježiš Kristus je ten, kto v sebe zmieril všetkých ľudí. On je pokojom, pretože urobil jeden ľud z dvoch, zbúral múr rozdelenia, ktorý ich rozdeľoval, teda odstránil nepriateľstvo medzi nimi. On v sebe vytvoril len jeden ľud, len jedného nového človeka, len jedno nové ľudstvo (porov. 2, 14 – 16).

Kto prijal Kristov život a žije v Kristovi, ten uznáva Boha ako Otca a úplne sa mu dáva, milujúc ho nadovšetko. Zmierení ľudia vidí v Bohu Otca všetkých, a to ho pobáda, aby žil voči všetkým otvorené bratstvo. V Kristovi prijímame druhého a milujeme ho ako Božieho syna alebo Božiu dcéru; nie ako cudzinca, a už vôbec nie ako protivníka či dokonca nepriateľa. V Božej rodine, kde sme všetci deťmi jedného Otca – a pretože sme naštepení v Kristovi, sme synmi a dcérami v Synovi – neexistujú „životy na vyradenie“. Všetci sa tešia rovnakej a nedotknuteľnej dôstojnosti. Všetci sú Bohom milovaní, všetci sú oslobodení Kristovou krvou, lebo on zomrel na kríži a vstal z mŕtvych za každého. To je dôvod, pre ktorý nemôžeme ostať voči osudu bratov ľahostajní.

Úryvok z Posolstva Svätého Otca Františka
k 47. svetovému dňu pokoja

„Odvaha lásky pre nový misionársky elán“ z biblického pohľadu

Na prehĺbenie témy „odvaha lásky“ nachádzame vo Svätom písme mnoho odkazov. Povaha lásky vzbudzuje odvahu a nadšenie, ktoré vzbudzujú nové spôsoby myslenia a konania. v tomto príhovore sa obmedzím na štyri úryvky zo Svätého písma, a to o dobrom Samaritánovi, bohatom mladíkovi, o poslednom súde a o hriešnici. V každom z týchto úryvkov vzniká pre nás jedna otázka a máme možnosť odpovedať na situácie rôzne, jednou z nich je odvážna odpoveď.

1. DOBRÝ SAMARITÁN: „KTO JE MÔJ BLÍŽNY?“

Toto podobenstvo je pravdepodobne najviac známe z Nového zákona. Ježiš ho vyrozprával ako odpoveď na presnú otázku istého znalca zákona týkajúcu sa lásky:

„Ale on sa chcel ospravedlniť, preto sa opýtal Ježiša: „A kto je môj blížny?“³⁰ Ježiš povedal: „Istý človek zostupoval z Jeruzalema do Jericha a padol do rúk zbojníkov. Tí ho ozbíjali, doráňali, nechali ho polomŕtveho a odišli. ³¹Náhodou šiel tou cestou istý kňaz a keď ho uvidel, obišiel ho. ³²Takisto aj levita: keď prišiel na to miesto a uvidel ho, išiel ďalej. ³³No prišiel k nemu istý cestujúci Samaritán a keď ho uvidel, bolo mu ho ľúto. ³⁴Pristúpil k nemu, nalial mu na rany oleja a vína a obviazal mu ich; vyložil ho na svoje dobytča, zaviezol ho do hostinca a staral sa oň. ³⁵Na druhý deň vyňal dva denáre, dal ich hostinskému a povedal: „Staraj sa oň a ak vynaložíš viac, ja ti to zaplatím, keď sa budem vracat.“ ³⁶ Čo myslíš, ktorý z tých troch bol blížnym tomu, čo padol do rúk zbojníkov?“ ³⁷On odpovedal: „Ten, čo mu preukázal milosrdenstvo.“ A Ježiš mu povedal: „Chod' a rob aj ty podobne!“ (Lk 10,29-37)

Našu úvahu môžu osvetliť viaceré prvky z príbehu, pretože hlavná otázka znie: „Kto je môj blížny?“

Po spomínanej ceste prechádzajú osoby pomimo zraneného muža, ktorý leží polomŕtvy, a nevšímajú si ho. Tieto dve postavy kňazov vidia obeť, spoznávajú jeho ťažkosti, ale obchádzajú ho a idú ďalej. Chcú sa vyhnúť zapleteniu sa do kritickej situácie. A to je jeden z možných spôsobov, ako čeliť potrebám chudobných.

My, dcéry kresťanskej lásky, služobnice najnúdznejších, by sme zakúsili, že sme zvlášť priťahované k tomuto zranenému človeku, ktorý potrebuje pozornosť a pomoc.

Môžeme si tiež všimnúť postoj Samaritána a celkovú starostlivosť, ktorú mu prejavil, a to, že si našiel čas, poskytol svoje peniaze a svoju zručnosť. Osobne sa postaral o potreby raneného, nalial mu na rany oleja a vína a obviazal mu ich; vyložil ho na svoje dobytča, zaviezol ho do hostinca a staral sa oň. Takto strávil svoju noc! Keď už nemohol osobne a priamo pokračovať v starostlivosti, zabezpečil iný spôsob, ako sa postarať o potreby obeť: vyhľadal pomoc hostinského, dal mu určitý peňažný obnos s uistením, že pri svojom návrate mu vráti, keby výdavky boli väčšie. Príbeh vyzdvihuje Samaritánovu milosrdnú, odvážnu lásku, ktorá si vyžaduje čas, úsilie, organizáciu a investície. Môžeme si predstaviť radosť a pozornosť, s akou Ježiš vytvoril vo všetkých detailoch tento príbeh.

Starostlivosť, ktorú dcéra kresťanskej lásky preukazuje trpiacim, si vyžaduje úplne nasadenie. Naše rozhodnutie k službe nevzbudzujú len materiálne potreby chudobných, ale aj sociálne a duchovné. Sestra nemôže odpovedať na všetky potreby chudobných, musia byť pozvané aj ďalšie osoby k pomoci a starostlivosti. Potreby chudobných sa neriadia podľa našich rozvrhov, programov a plánov.

Ježiš týmto podobenstvom mení otázku znalca zákona. Otázku mu kladie ináč. Je veľmi dôležité všimnúť si rozdiel! Na začiatku sa znalec zákona pýta Ježiša: „Kto je môj blížny?“ Na konci sa Ježiš pýta

znalca zákona: „*Ktorý z tých troch bol bližným tomu, čo padol do rúk zbojníkov?*“ Otázka, ktorú položil znalec zákona, je v pozícii moci: „Kto je bližným vplyvnej osobe pripravenej byť veľkodušným?“ A Ježišova otázka znie: „Kto je bližným chudobnému, ktorý potrebuje pomoc?“ To sú dve úplne odlišné otázky. Odpoveď na Ježišovu otázku znie: ktokoľvek, kto sa môže postarať o potreby chudobných – bez ohľadu na ich rasu, náboženstvo a pod. – je ich bližným. Ježiš zmenil otázku znalca zákona, a takto hlboko zmenil i odpoveď.

Náš bližný nie je len niekto, komu chceme my slúžiť, ale osoba, ktorá potrebuje našu pomoc. Tá moc nespočíva v nás, ale v osobe, ktorá je v núdzi. Odvaha lásky nespočíva v mojej moci vybrať si, ale nachádza sa v osobe, ktorá sa spolieha na moju pomoc. Otec Dodin /pozn. prekl. francúzsky kňaz Misijnej spoločnosti/ napísal jednu nádhernú vetu vo svojej knihe *Vincent de Paul et la Charité /Vincent de Paul a milosrdná láska/*. Napísal: „*My si nevyberáme chudobných, oni si vyberajú nás*“ (porov. s. 31 o. p.). Toto znamená výraz „naši páni a učitelia“. Určujú, komu slúžime a ako im slúžime, pretože ich potreby nás volajú k činu a preto máme s nimi zachádzať s úctou a dôverou.

Na konci podobenstva sa Ježiš vracia k otázke znalca zákona. U Ježiša odpoveď na otázky – zvlášť otázky o láske – nemôžu byť nikdy teoretické. Počúvajme spôsob, akým Ježiš ukončuje konverzáciu: [*Ježiš sa pýta*]: „*Čo myslíš, ktorý z tých troch bol bližným tomu, čo padol do rúk zbojníkov?*“ ³⁷*On odpovedal: „Ten, čo mu preukázal milosrdenstvo.“ A Ježiš mu povedal: „Chod' a rob aj ty podobne!“* (Lk 10,36-37).

Ježišova odpoveď predpokladá vždy nejaký „skutok“ a schopnosť vykonať ho „súcitne“. Tento prostriedok navrhol Ježiš i znalcovi zákona v evanjeliovom príbehu, aby dosiahol (a aj my) večný život.

2. BOHATÝ MLADÍK: „ČO MÁM ROBIŤ, ABY SOM DOSIAHOL VEČNÝ ŽIVOT?“

Mnohí prichádzali za Ježišom a kládli mu otázky o večnom živote a o najdôležitejšom z prikázaní. Bohatý mladík, ktorý sa priblížil k Ježišovi, tiež nadhodil tú istú otázku ako znalec zákona v podobenstve o dobrom Samaritánovi.

¹⁶Tu k nemu ktosi pristúpil a pýtal sa ho: „Učiteľ, čo dobré mám robiť, aby som mal večný život?“ On mu povedal: ¹⁷„Prečo sa ma pýtaš na dobré? Len jeden je dobrý. Ale ak chceš vojsť do života, zachovávaj prikázania!“ ¹⁸On sa ho opýtal: „Ktoré?“ Ježiš odpovedal: „Nezabiješ! Nescudzoložíš! Nepokradneš! Nebudeš krivo svedčiť! ¹⁹Cti otca i matku a milovať budeš svojho blížneho ako seba samého!“ ²⁰Mladík mu povedal: „Toto všetko som zachovával. Čo mi ešte chýba?“ ²¹Ježiš mu vrazil: „Ak chceš byť dokonalý, choď, predaj, čo máš, rozďaj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma!“ ²²Keď mladík počul toto slovo, odišiel smutný, lebo mal veľký majetok. ²³A Ježiš povedal svojim učeníkom: „Veru, hovorím vám: bohatý ťažko vojde do nebeského kráľovstva. ²⁴Ba hovorím vám: ľahšie je ťave prejsť cez ucho ihly, ako boháčovi vojsť do Božieho kráľovstva.“ (Mt 19,16-24)

Muž chce vedieť, „čo dobré má robiť, aby mal večný život?“. Aj my chceme poznať odpoveď na túto otázku. Ježiš berie otázku vážne a odpovedá tak, ako by sa dalo očakávať od rabína. V podstate mu hovorí toto: „Zachovávaj prikázania“. Mladík odpovedá, že ich zachováva od svojej mladosti a Ježiš na neho hľadá so záujmom. Praje si, aby si tento mladík zvolil nasledovať ho s odvahou. Môžem si predstaviť Ježiša, ako sa mu díva priamo do očí a mu hovorí:

„Ak chceš byť dokonalý, choď, predaj, čo máš, rozďaj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma!“ (Mt 19,21)

Ježiš sa dotýka priamo problému a vníma, čo mu môže zabrániť, aby dovolil Bohu byť centrom jeho života a toho, čo vlastní. Ježiš ho pozýva, aby sa odvrátil od bohatstva v prospech chudobných

a ho nasledoval. Takto mu dáva možnosť byť jeho učeníkom. Aké privilégium!

Týmto sa Ježiš pálčivo dotkol problému mladíka. Úryvok hovorí v skratke takto: „*Keď mladík počul toto slovo, odišiel smutný, lebo mal veľký majetok*“ (Mt 19,22). Ochota mladíka konať dobro sa náhle zastavila, chcel, aby mu Ježiš povedal nejaký skutok, ktorý má vykonať, alebo osobitnú čnosť, v ktorej sa má cvičiť, ale nebol pripravený na Ježišov návrh. Cítil sa dobre a bezpečne len so svojim bohatstvom. Ježišov návrh všetko zanechať a nasledovať ho bol nad jeho sily. Odišiel smutný. Môžeme si predstaviť, ako i Ježiš zosmutnel a obrátil sa k svojim učeníkom, aby ich poučil o prílišnom naviazaní sa na materiálne dobrá, ako i o odvážnom rozhodnutí.

Ježiš verí tomuto mladíkovi, keď hovorí, že zachováva prikázania. Keď ho pozýva, aby sa viac stal jeho učeníkom, môžeme veriť, že aj tento mladík to chce, ale nie je pripravený opustiť to, čo je pre neho najdôležitejšie v tej chvíli, a to istota, ktorú čerpá z toho, čo vlastní. Podarí sa mu to neskôršie a po úvahe?

Nežiada od nás Ježiš, aby sme sa rozhodli pre to isté? Zachováваме prikázania, ale Ježiš nás možno pozýva, aby sme niečo opustili (nie práve materiálne vlastníctvo), aby sme ho mohli nasledovať a mali ho za skutočný stred nášho života. Sme pripravené spoznať a identifikovať, čoho sa môžeme zbaviť, aby bol Ježiš úprimne v centre nášho života?

- Zanechať túžbu mať vždy správnu odpoveď?
- Odpustiť osobám, ktoré nás zranili?
- Zakúsiť potrebu prosiť o odpustenie?

Nech je tomu akokoľvek, Ježiš na nás hľadí s láskou, ale my odchádzame smutní, pretože to je jediná vec, ktorú nie sme schopní zanechať. Tento príbeh nám pripomína, čo máme robiť, aby sme cez skutky milosrdnej lásky nechali Ježiša byť centrom nášho života. Ježiš nás pozýva nasledovať ho, preskúmať naše povolanie a dávať pozor na požiadavky našej charizmy. Od nás sa žiada, aby sme vedeli spoznať

našu osobitnú „potrebu“ a boli pripravení zrieknuť sa jej, aby sme tak umožnili Ježišovi prevziať centrálné miesto v našom živote. Žiada sa od nás, aby „sme sa viac zakorenili v Ježišovi Kristovi“ (DMZ, s. 9). Tak ako sa Ježiš zahľadel na bohatého mladíka, tak sa díva i na nás a pozýva nás prehĺbiť naše bytie učeníkov. Potrebujeme milosť, aby sme mohli odpovedať z celého srdca na toto pozvanie.

Jedným zo zaujímavých poučení tohto príbehu o „odvaha lásky“ je, že nesúťažíme s mienkou druhých a ich spôsobmi života. Niekedy si musíme vykonať hlbšiu revíziu nášho života. Keď sme pozvané vernejšie žiť naše povolanie, aj v bežnom živote, môžeme spoznať taký spôsob konania dcéry kresťanskej lásky, ktorý sa nám zdá nový. Počínať si odvážne nás môže viesť po nových cestách, ktoré narušia vychodené chodníčky, na ktorých sa cítime dobre.

Nekladieme si otázku: „Čo chcem robiť?“ alebo „Ako zostanem v rámci, ktorý nám určujú naše pravidlá?“ Otázka sa stáva takouto: „Pane, čo chceš, aby som urobila?“ „Čo mi chýba?“ „Kde ma vedie odvaha lásky?“

3. POSLEDNÝ SÚD: „KEDY SME ŤA VIDELI HLADNÉHO?“

Tento úryvok z Matúšovho evanjelia bol jedným z obľúbených úryvkov sv. Vincenta. Predstavuje sa nám ako opis toho, čo budeme žiť na konci čias! To môže zvlášť pritiahnúť našu pozornosť k jeho odvahe.

„³¹Až príde Syn človeka vo svojej sláve a s ním všetci anjeli, zasadne na trón svojej slávy. ³²Vtedy sa pred ním zhromaždia všetky národy a on oddelí jedných od druhých, ako pastier oddeľuje ovce od capov. ³³Ovce si postaví sprava a capov zľava. ³⁴Potom Kráľ povie tým, čo budú po jeho pravici: „Podďte, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je pre vás pripravené od stvorenia sveta. ³⁵Lebo som bol hladný a dali ste mi jesť; bol som smädný a dali ste mi piť; bol som pocestný a pritulili ste ma; ³⁶bol som nahý a priodeli ste ma; bol som chorý a navštívili ste ma; bol som vo väzení a prišli ste ku mne.“

³⁷Vtedy mu spravodliví povedia: „Pane, a kedy sme ťa videli hladného a nakrmili sme ťa, alebo smädného a dali sme ti piť? ³⁸Kedy sme ťa videli ako pocestného a pritulili sme ťa, alebo nahého a priodeli sme ťa? ³⁹Kedy sme ťa videli chorého alebo vo väzení a prišli sme k tebe?“ ⁴⁰Kráľ im odpovie: „Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“ ⁴¹Potom povie aj tým, čo budú zľava: „Odídte odo mňa, zlorečení, do večného ohňa, ktorý je pripravený diablu a jeho anjelom! ⁴²Lebo som bol hladný, a nedali ste mi jesť; bol som smädný, a nedali ste mi piť; ⁴³bol som pocestný, a nepritulili ste ma; bol som nahý, a nepriodeli ste ma; bol som chorý a vo väzení, a nenavštívili ste ma.“

⁴⁴Vtedy mu aj oni povedia: „Pane, a kedy sme ťa videli hladného alebo smädného alebo ako pocestného alebo nahého alebo chorého alebo vo väzení a neposlúžili sme ti?“ ⁴⁵Vtedy im on odpovie: „Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste neurobili jednému z týchto najmenších, ani mne ste to neurobili.“ ⁴⁶A pôjdu títo do večného trápenia, kým spravodliví do večného života.“ (Mt 25,31-46)

Všimnime si, ako sa v texte niektoré výrazy opakujú. Spomína sa v ňom štyrikrát, že Pán bol obslužený tým najobyčajnejším spôsobom, a to nasýtením, oblečením, ubytovaním a návštevou. Opakuje sa to, aby sme na konci nemohli povedať: „Nevedel som, čo som mal robiť“. Ide o jednoduché úkony ako, nasýtiť hladných, zaodiať nahých, navštíviť chorých, poslúžiť väzneným. Takto sa má slúžiť Pánovi. Nie je to zložité a znamená to večný život. Žiaden z týchto úkonov nie je cudzí poslaniu dcéry kresťanskej lásky!

Tí, čo sú po kráľovej pravici či ľavici, sa pýtajú to isté: Pane, a kedy sme **ťa** videli hladného alebo smädného alebo ako pocestného alebo nahého alebo chorého alebo vo väzení? Tí, ktorí sú zamietnutí, spoznali Pána, mohli odpovedať pozitívne na jeho potreby. A predsa i tí, ktorí sú zachránení a prijatí do Božieho kráľovstva, vyslovujú tú istú

otázku: Pane, a kedy sme ťa videli hladného alebo smädného alebo ako pocestného alebo nahého alebo chorého alebo vo väzení? Nespoznali Pána vo svojej službe, ale i tak vykonali túto službu. Spomíname si na Vincentov spôsob, akým nás pobádal „obrátiť medailu“. Ježiš nie je viditeľný v chudobnom, ale je v ňom prítomný. Sme povolaní odpovedať mu takému, akým sa rozhodol predstaviť sa nám.

Služba nie je vykonaná podľa nášho plánu, teda vtedy, keď sme pripravené konať. Pán má byť obslužený vtedy, keď sa evidentne ukáže potreba: keď je hladný, smädný, nahý, vo väzení, chorý a podobne. Ovce a capy sa pýtajú to isté: „Kedy“ to vykonali a kedy to nevykonali? Pán hovorí, že sa to stalo zakaždým, keď poslúžili jednému z týchto maličkých. Táto ochota ihneď poslúžiť definuje chudobných ako našich „pánov a učiteľov“.

Rovnako ako podobenstvo o dobrom Samaritánovi, stretnutí s bohatým mladíkom a mnoho ďalších príbehov, i tento opis posledného súdu nám hovorí o tom, čo je potrebné pre dosiahnutie večného života – t. j. všetko. Odvaha lásky vyzdvihnutá v tomto úryvku môže mať viacero foriem. Najskôr ako rozhodnutie konať, aby sme odpovedali na potreby chudobných, keď je to naliehavé. Vnímame tu naliehanie na prítomnosť Krista v chudobných a službu jemu samému v nich. Typ služby, ku ktorej je každý povolaný, je služba jednoduchá a priama na naliehavé potreby. Dokázať odvahu vo všetkých týchto spôsoboch udáva smer nášmu misionárskemu elánu.

4. ŽENA – HRIEŠNICA PRI JEŽIŠOVÝCH NOHÁCH: „AKO PRIJÍMAM PÁNA?“

Fascinuje ma príbeh o žene, verejnej hriešnici, ktorá umýva Ježišovi nohy. Toto dáva veľký podnet k odvahe v láske.

„Ktorýsi farizej ho pozval, aby s ním jedol. On vošiel do farizejovho domu a sadol si k stolu. ³⁷V meste bola istá žena, hriešnica. Keď sa dozvedela, že je hosťom vo farizejovom dome, priniesla

alabastrovú nádobu s voňavým olejom, ³⁸s plačom pristúpila zozadu k jeho nohám, začala mu slzami máčať nohy a utierala mu ich svojimi vlasmi, bozkávala mu ich a natierala voňavým olejom. [...] ⁴⁴Potom sa [Ježiš] obrátil k žene a Šimonovi povedal: „Vidíš túto ženu? Vošiel som do tvojho domu, a nedal si mi vodu na nohy. Ale ona slzami zmáčala moje nohy a svojimi vlasmi ich poutierala. ⁴⁵Nepobozkal si ma. Ale ona odvtedy, ako som vošiel, neprestala mi nohy bozkávať. ⁴⁶Hlavu si mi olejom nepomazal. Ona mi voňavým olejom nohy natrela. ⁴⁷Preto ti hovorím: Odpúšťajú sa jej mnohé hriechy, lebo veľmi miluje. Komu sa menej odpúšťa, menej miluje.“ (Lk 7,36-38, 44-47)

Žena posluži Ježišovi osobne. Nieкто iný by mu ponúkol svoju pohostinnosť jednoduchším gestom, napr. trochou vody a uterákom na utretie, trochou voňavky na čelo, bozkom na líce na znak pozdravu...

Táto žena sama umýva nohy Ježišovi svojimi slzami a utiera mu ich svojimi vlasmi. Môžeme sa pýtať na dôvod jej slz, ale zaiste vyjadrujú jej najhlbšie bytie a city. Jej slzy poskytujú „vodu“ a jej vlasy slúžia za „uterák“. Úplne sa vložila do svojho prejavu prijatia a aj bozkami Ježišových nôh: *«Ale ona odvtedy, ako som vošiel, neprestala mi nohy bozkávať»* (Lk 17,45) – táto žena má túžbu dobre prijať Ježiša.

Necítila sa hodná priblížiť sa k Ježišovej hlave s voňavým olejom a navoňať mu ním jeho hlavu („leješ mi olej na hlavu...“ Ž 22, v. 5), a preto svoju pozornosť venuje jeho nohám. Táto žena natiera voňavý olej na Ježišove nohy. Keď pozorujeme odvahu tohto gesta prijatia voči Ježišovi, môžeme sa pýtať, čo si môžeme odnieť z tohto poučenia. Ježišova odpoveď kontrastuje so Šimonovou – farizejom, ktorý je jeho hlavný hosťiteľ.

Čomu nás učí táto žena v spôsobe vykonávania našej charitatívnej služby?

Sme pozvaní konať našu službu pokorne. Postoj pri Ježišových nohách zdôrazňuje túto pravdu. Naša služba má byť tiež zapojením

celej našej bytosti: našich citov a našej osoby ako k tomu nabádajú slzy a vlasy. Celkom sa obetujeme pre službu ľudí v núdzi. A konáme gestá s úctou a láskou. Venujeme všetky naše sily do pomoci a pozornosti voči druhým. Robíme všetko, čo môžeme, aby sme urobili ich život ľudskejší. Vkladáme celú našu bytosť a naše zdroje tak, ako nám to príkladne ukazuje žena v tomto evanjeliu.

Tento príbeh o žene – hriešnici nás učí odvahe v láske. Prichádza do prostredia, kde nebola viditeľne vítaná, tu hľadá Ježiša a chce mu poslúžiť. Robí to bez váhania a ostýchavosti, v úplnom sebadarovaní. Učí nás odvážne žiť podľa našej charizmy.

ZÁVER

„Odvaha lásky“ je nádherný výraz. Priťahuje našu pozornosť na dynamický charakter služby, ktorý je vlastný dcéram kresťanskej lásky. Vzbudzuje i misionárske nadšenie, ktoré nás posielajú do misie v službe ukrižovaného Krista. Sväté písmo ponúka dôležitý východiskový bod na úvahu. Každý z úryvkov a ich predstavenie nám môžu pomôcť viac prehĺbiť kontempláciu a sú dôraznejšou výzvou k činu. Všimli sme si spôsob, ktorým nám tieto príbehy dovoľujú pýtať sa:

- * Komu mám slúžiť?
- * V akom duchu im budem slúžiť?
- * Kedy sa uskutoční moja služba?
- * Čo urobím?

Z určitej stránky sú tieto otázky neprirodzené, pretože na tieto úryvky môžeme hľadieť rôznymi spôsobmi, ale uvedené otázky môžu slúžiť za východiskový bod pre naše úvahy a príklady k prehĺbeniu témy „odvaha lásky“ v ďalších evanjeliových textoch:

- * Lazár a boháč (Lk 16,19-31)
- * Obeta chudobnej vdovy (Lk 21,1-4)
- * Podobienstvo o hlúpom boháčovi (Lk 12,13-21)
- * Hymnus na lásku od sv. Pavla (1 Kor 13)
- * Ježišovo poučenie: „Blaženejšie je dávať ako prijímať“ (Sk 20,35)
- * Pavlovo poučenie o tom, že „veselého darcu miluje Boh“ (2 Kor 9,7)

- * Pohostiť anjelov (Hebr 13,2)
- * List sv. Pavla Filemónovi
- * Rozmnoženie chleba a rýb (Mk 6,30-44)
- * Život podľa kresťanskej lásky v prvej kresťanskej komunite v Skutkoch apoštolov (4,32-37)
- * Ježiš nachádza inšpiráciu pre svoju misiu v hesle: *Evangelizare pauperibus misit me* (Lk 4,16-30)
- * Uzdravenie slepého Bartimeja (Mk 10, 46-52)
- * Prosba vdovy o spravodlivosť (Lk 18,1-8)

Ktoré úryvky alebo verše by ste pridali?

OTÁZKY K ÚVAHE

1. Objasnením podobenstva o dobrom Samaritánovi, ako nám biblické texty vnukajú „odvahu lásky“ a kladú nám otázku o tom, komu máme slúžiť?
2. Hoci Pán vidí naše úsilie o vernosť v živote podľa našej charizmy, čo nám ešte môže vnuknúť úryvok o bohatom mladíkovi, aby sme odpovedali s väčšou odvahou a láskou?
3. Po úvahe nad opisom posledného súdu pýtame sa, či je náš pohľad správny? Spoznávame Pána v najnúdznejších? Na aký stupeň lásky sa stavíme, aby sme odpovedali na nové potreby?
4. Po úvahe nad úryvkom o žene hriešnici, ktorá umýva Ježišove nohy, sme plné odvahy pri vykonávaní našej služby? Sme pripravené vložiť sa do nej úplne? Priznávame si, že hĺbka, s akou konáme našu službu, je znamením hĺbky našej lásky?
5. Vieme vybrať iný text evanjelia, ktorý nás učí o „odvahe lásky“? K čomu nás ako dcéry kresťanskej lásky povzbudzuje, keď myslíme na naše zhromaždenia?

P. Patrick GRIFFIN, CM
generálny direktor

„Odvaha lásky“ u svätého Vincenta a svätej Lujzy z pohľadu charizmy

Už sme uvažovali na tému „odvaha lásky“ vo Svätom písme. Teraz budeme pokračovať v úvahe vzhľadom k našej vincentskej charizme.

„Hľa, dcéry moje, aký bol začiatok vašej Spoločnosti. Keďže vtedy nebola taká, akou je teraz, môžeme veriť, že ešte nie je taká, akou bude, keď ju Boh povedie tak, ako on chce [...] Vaša ustanovizeň nie je ľudským dielom a smelo môžete tvrdiť, milé dcéry, že je Božím dielom. Ved' naozaj, Spoločnosť určená pre takú bohumilú činnosť, taká vynikajúca vo svojom zriadení a taká užitočná pre blížneho nemôže mať iného pôvodcu ako samého Boha.“ (Coste IX, s. 245-246)

V tomto texte vyzdvihujem tri dôležité tvrdenia.

* V čase, keď toto Vincent hovorí, Spoločnosť ešte nebola takou, akou ju chcel mať Boh. (Ani dnes ešte nie je.) Naďalej sa vyvíjame s Božou milosťou a musíme vyhľadávať tento Boží dar a odpovedať naň s „novým misionárskym elánom“.

* Spoločnosť je Božím dielom a ako takú musíme prijímať jej striedavé úspechy a neúspechy ako súčasť tajomstva Božieho plánu, ktorý nás presahuje. Naša zodpovednosť spočíva v dôvere a odvahe na ceste, po ktorej nás vedie Boh.

* Naša činnosť sa páči Bohu, je sama o sebe vynikajúca a je užitočná pre blížneho. Ako taká má budúcnosť v Božom pláne lásky. Máme dôležitú charizmu, o ktorú sa musíme deliť s Cirkvou a svoju dôveru vkladáme do Božieho plánu s nami.

V predchádzajúcom príhovore sme vyzdvihli štyri otázky pri sprevádzaní našich úvah. Všimli sme si, ako nám biblické texty

pomáhajú klásť si vždy správne otázky v týchto oblastiach:

1. Komu mám slúžiť?
2. V akom duchu im idem slúžiť?
3. Kedy sa uskutoční moja služba?
4. Čo budem robiť?

Aj pri týchto našich úvahách o slovách a skutkoch sv. Vincenta a sv. Lujzy sa nechajme viesť týmito otázkami. Ich slová a skutky sú pre nás školou! Slová poznáme dobre, ale máme ich počúvať stále novým spôsobom a s odvahou, ktorú nám poskytujú.

Musíme zachytiť podstatný bod, ktorý tvoril jadro teológie a poučení Vincenta a Lujzy, a to, že Kristus je medzi chudobnými. Táto pravda tvorí jadro ich spirituality. Nikdy nebudeme dosť zdôrazňovať tento bod, ktorý nemá byť podceňovaný, keď hovoríme o našich Zakladateľoch. Ich učenie bolo pevne postavené na Vtelení: Kristus prišiel medzi nás, je jedným z nás, žil medzi chudobnými, sedával s nimi, bol hladný s nimi, dotýkal sa ich, slúžil im a poučoval ich, učil sa od nich a žije ešte medzi nimi. Chudobní nám pomáhajú poznávať Krista, stále nás učia mnohé veci o Ježišovi a umožňujú nám lepšie ho poznať. Kristus je medzi chudobnými a tam mu máme slúžiť s odvahou a vernosťou.

1. KOMU MÁM SLUŽIŤ?

V prvom príhovore týkajúcom sa evanjelií sme skúmali príbeh o dobrom Samaritánovi a odpoveď na otázku: „Kto bol bližným pre obeť zbojníkov?“ Samaritán neprešiel na druhú stranu cesty, aby sa vyhol obeti, ale rozhodol sa poslúžiť tomu, ktorého mu osud poslal do cesty.

Za čias sv. Vincenta existovali mnohí, ktorí videli zúfalú situáciu chudobných. Lujza a Vincent si všimli najchudobnejších a urobili niečo pre to, aby im pomohli. Ako hovorí Otec Dodin vo svojej knihe *Vincent de Paul a milosrdná láska /Vincent de Paul et la Charité/*: „Chudobných si

nevyberáme, oni si vyberajú nás“ (s. 31). To nám pripomína výraz: sú „naši páni a učitelia“.

Poznáme Vincentov príbeh: to, čo prežil s chudobnými vidiečanmi najskôr v Clichy /kliši/, potom v Gannes /gan/, Folleville /folvil/ a v Châtillon /šatijon/, (a neskôr na niektorých ďalších miestach), ho veľa naučilo o potrebách Cirkvi a telesných i duchovných potrebách chudobných. Všetko toto je vďaka jeho konkrétnej skúsenosti. Jeden britský básnik takto upozorňuje: „Dávajte pozor na toho, kto sníva s otvorenými očami“. Vincent a Lujza videli potreby chudobných a hľadali najúčinnšie prostriedky, ktorými by na ne odpovedali. Hľadali nové prostriedky, konali odvážne.

Komu oni slúžili?

a) Chudobní vidiečania: *„Táto pani ma prosila, aby som počas kázne v kostole vo Folleville vyzval obyvateľov ku generálnej spovedi“.*

Počet kňazov v mestách a almužníkov, ktorí by boli k dispozícii ľuďom, čo mali prostriedky, viedol Vincenta k uvedomeniu si opustenosti vidieckeho ľudu. Mali omnoho menej kňazov, ktorí by sa im venovali a slúžili im. Jasne videl, že potrebujú dobrých kňazov. Preto založil Misijnú spoločnosť, aby sa mohla venovať chudobným. Príbeh roľníka z Gannes /gan/ a následne kázeň vo Folleville /folvil/ sú významné:

„Stalo sa to v januári 1617 a v deň obrátenia sv. Pavla, teda 25. Táto pani ma prosila, aby som počas kázne v kostole vo Folleville vyzval obyvateľov ku generálnej spovedi, tak som aj urobil. Poukázal som im na jej dôležitosť a užitočnosť a potom som ich poučil, akým spôsobom si ju možno najlepšie vykonať. A Boh mal toľko ohľadu voči dôvere a viere tejto panej (lebo množstvo a veľkosť mojich hriechov by mohli zabrániť ovociu tejto akcie), že požehnal môj prejav a všetkých týchto dobrých ľudí sa Boh tak dotkol, že všetci prišli na generálnu spoveď. [...] Hľa, to bola prvá kázeň Misijnej spoločnosti a úspech, ktorý jej Boh dal v deň obrátenia sv. Pavla, čo Boh neurobil bez zvláštneho úmyslu v taký deň.“ (Coste XI, 2. konferencia, s. 4-5)

Ako dobre vieme, Vincent to nazýva prvou kázňou Misijnej spoločnosti a bude sa k tomu vracieť pri ďalších príležitostiach. S finančnou podporou rodiny Gondiovej pristupuje s odvahou k založeniu Misijnej spoločnosti. Vincent čerpá v Lukášovom učení (4, 16-30) svoju inšpiráciu a špecifické správanie: „Poslal ma hlásať blahozešť chudobným“. Toto sa stáva charakteristikou, ktorá odlišuje jeho kňazov a bratov: starajú sa o chudobných svojou vernou službou a ohlasovaním evanjelia.

Vincent sa neuspokojuje so založením mužskej kongregácie, uvedomuje si, že nedostatok formácie duchovenstva mu neumožňuje zaujímať sa o chudobných. Zasadzuje sa teda za konanie formačných exercícií a za semináre. Uvedomuje si, že duchovné potreby chudobných nemôžu byť oddelené od ich materiálnych potrieb a začína teda organizovať skupiny, aby odpovedal na túto situáciu. Jednou z vlastností odvahy lásky je mať otvorené oči a zostať na kraji cesty, kde sa nachádzajú opustení!

b) Siroty: *„Zo súcitu a kresťanskej lásky ste si adoptovali tieto malé stvorenia za svoje deti. Boli ste ich matkami podľa milosti.“*

Dobre poznáme zneužitia, pre ktoré trpeli opustené deti v parížskych uliciach 17. storočia. Otec Dodin píše, že každý rok bolo viac ako 300 pohodených a opustených detí a že v rokoch 1600 až 1638 ich zomrelo od hladu a pre chýbajúcu starostlivosť viac ako 12 000 (s. 37). Srdce sa nám zvieria pri opätovnom čítaní týchto stránok, ktoré opisujú, ako batolátá a deti boli kupované, predávané a používané ako prostriedok na žobranie. Vincent de Paul dobre poznal túto realitu a hovoril o nej s paniami z charitatívnych spolkov. Poznáme úryvky, v ktorých Vincent, keď našiel odhodené siroty, prinášal ich Lujze a dáмам. V umení dva hlavné obrazy o Vincentovi ho predstavujú tak, že na jednom je ako kazateľ s krížom v ruke a na druhom je obklopený deťmi. Nie je ťažké predstaviť si podobnosť s Ježišom. Problémom pre ľudí z čias sv. Vincenta bolo, že tieto siroty boli považované za deti hriechu a teda že niektoré osoby – spočiatku i Lujza – zakúšali odpor, že by sa mali o ne postarať, ale keď prekonala

svoje obmedzenia, mala odvahu prejsť cestu a ísť k sirotám a poslúžiť im. Podobne ako to bolo u dobrého Samaritána, preukázala im bezvýhradnú a nezištnú službu.

Jedna z najcitlivejších konferencií sv. Vincenta je pre panie z charitatívnych spolkov, keď ich pozýva, aby sa ujali starostlivosti o siroty vo chvíli, keď ich láska ochabuje:

„Ó, drahé dámy, súcit a kresťanská láska vás viedli k adopcii týchto malých stvorení za svoje deti. Boli ste ich matkami podľa milosti od chvíle, kedy ich vlastné matky opustili. Teraz uvidíte, či ich chcete tiež opustiť. Prestaňte byť ich matkami a staňte sa nateraz ich sudcami. Ich život a ich smrť sú vo vašich rukách. Budeme hlasovať a ja budem sčítavať hlasy. Je čas, aby ste prehlásili ich koniec a aby sme vedeli, že už nechcete mať s nimi milosrdenstvo. Budú žiť, ak sa ujmete starostlivosti o ne a naopak, zomrú a nepochybne zahynú, ak ich opustíte. Skúsenosť vám nedovolí, aby ste o tom pochybovali.“ (Coste XIII, s. 801)

Láska nemôže byť druhoradá, nemôže byť obmedzená len na určitý čas, musí konať podľa potrieb chudobných, ktorí sa nemôžu sami obhájiť. Rozhodnúť sa starať sa o nich si vyžaduje odvážnu a stálu odpoveď. Vincent pozýva svoje dobrodinky, aby konali odvážne. Nie kompromis, ale rozhodnutie.

c) Obete násilia: *„Rozhodnime sa, že s obnovenou láskou budeme slúžiť chudobným, ba viac, vyhľadávajme najchudobnejších a najopustenejších“.*

V dobe Vincenta a Lujzy bolo násilie bežné: Tridsaťročná vojna a konflikty občianskej vojny, tzv. frondy, ktoré sa pridávali k iným bojom o moc a kontrolu, spôsobovali nespočetné utrpenia, ako hlad, stratu strechy nad hlavou, chorobu, smrť. Dcéry kresťanskej lásky odpovedali pozitívne na potreby krajiny tak, že sa starali o ranených vojakov a iné obete. Vojnovým pustošením a násilím trpeli najviac ženy a deti: rástol počet utečencov.

V ich mene Vincent prehovoril pred prvým ministrom,

kardinálom Mazarinom a žiadal ho o demisiu, aby v krajine nastal pokoj. To sa nepáčilo vplyvnému kardinálovi, ale Vincent považoval toto rozhodnutie za službu chudobným. Odvaha lásky si niekedy vyžaduje, aby sa prijalo politické stanovisko, ktoré je nepopulárne pre vplyvných ľudí.

Vincent odpovedal aj na potreby krajov, ktoré trpeli počas týchto vojnových období. Informoval bohatých, ktorí mali prostriedky, aby pomáhali chudobným a vedel využiť svoj organizačný talent na pomoc tým, ktorí boli opustení.

V celom ich úsilí Vincent a Lujza nechceli neužitočne opakovať to, čo robili druhí, ale priali si zvlášť, aby sa pomáhalo najutrápenejším spomedzi chudobných. Mohli by sme vytvoriť mimoriadny zoznam všetkých, ktorým slúžili. Okrem bedárov, vidiečanov, sirôt a obetí násilia, by sme mohli menovať:

- * galejníkov / väzňov
- * chudobné dievčatá bez príjmov
- * otrhaných, hladujúcich chudobných bez prístrešia
- * kňazov a rehoľníčky, ktorí kvôli vojnám museli utekať z ich kláštorov
- * utečencov

Panie kresťanskej lásky a dcéry kresťanskej lásky sú v prvom rade nasmerované k chudobným chorým. Naša prvá sestra, Margita Naseau /nazó/ zomrela následkom starostlivosti o jednu obeť moru.

Komu máme slúžiť? Vincent a Lujza ponúkajú túto jednoduchú a všeobecnú odpoveď: „najchudobnejším a najopustenejším“.

Podme teda, bratia a rozhodnime sa, že s obnovenou láskou budeme slúžiť chudobným, ba viac, vyhľadávajme najchudobnejších a najopustenejších. Uznajme pred Bohom, že sú to naši páni a učitelia a že sme nehodní preukázať im našu nepatrnú službu.“ (Coste XI, 164. konferencia, s. 393)

„Predovšetkým buďte milé a láskavé k vašim chudobným. Viete, že sú to naši páni, ktorých máme nežne milovať a veľmi si ich ctíť.

Nestačí, aby ste tieto zásady mali na pamäti, je potrebné, aby sme o nich svedčili našou láskavou a milosrdnou starostlivosťou.“ (Duchovné spisy, L. 284 druhý, s. 319)

V každej dobe dcéry kresťanskej lásky sú povolané ísť k najchudobnejším a najopustenejším a spoznávať, ako odpovedať na ich potreby s odvahou lásky.

2. V AKOM DUCHU IM IDEM SLUŽIŤ?

Evanjelium o žene hriešnici a jej horlivosti umyť Ježišovi nohy svojimi slzami nás usmernilo, keď sme uvažovali o spôsobe, akým máme slúžiť blížnemu s láskou a osobným nasadením. O všetkých týchto prvkoch môžeme uvažovať vo svetle usmernení, ktoré nám ponúkajú sv. Vincent so sv. Lujzou.

Zahľadme sa na úryvok, ktorý sv. Vincent opísal v Châtillon-sur-Chalaronne /šatijõ sür šalaron/, ktorý nám dáva tri orientácie spomedzi iných o našej službe chudobným.

a) Spolupráca: *„Veľa ľudí vyšlo navštíviť týchto chudobných chorých a niesli im chlieb, víno, mäso a iné jedlá...“*

Abelly opisuje ďalšiu prežitú skúsenosť sv. Vincenta z r. 1617 v tejto jednoduchej farnosti Châtillon-sur-Chalaronne, kde je farárom, niekoľko mesiacov po prvej skúsenosti z Folleville:

„Ako mal vystúpiť na kazateľnicu a kázať ľudu, jedna pani zo susedného šľachtického domu, ktorá ho tam prišla počúvať, ho zastavila a poprosila, aby odporúčal do láskavej pozornosti farníkov jednu rodinu, v ktorej skoro všetky deti a služobníctvo ochorelo na hospodárstve, vzdialenom asi na pol míle od Châtillonu a nutne potrebujú pomoc. Toto ho prinútilo hovoriť pri svojej kázni o pomoci, ktorú máme preukazovať chudobným, zvlášť tým, ktorí sú chorí a spomenul týchto ľudí, ktorých mu odporúčali. Bohu sa zapáčilo dať jeho slovám taký účinok, že po kázni sa veľa ľudí vybralo ísť navštíviť týchto chudobných chorých a niesli im so sebou chlieb, víno, mäso a iné

jedlá. On sám sa po večerách vybral s niekoľkými obyvateľmi, hoci nevedel, že toľkí tam išli. Bol veľmi prekvapený, keď ich stretal po ceste, ako sa vracali v skupinkách, ba niektorí i odpočívali pod stromami, pretože bolo veľmi teplo.“ (Abelly, I. zväzok, s. 45-46)

Vincent veril v zodpovednosť ľudí, že si navzájom budú pomáhať. Prehovoril k svojim farníkom, ktorí veľkodušne odpovedali na jeho návrh. Vincent nechcel vykonať skutok sám, ale s celým kresťanským spoločenstvom.

Vincent veril v dobrotu ľudí a chcel im dať možnosť čo najlepšie vyjadriť túto dobrotu. Toto ho viedlo k jeho druhému veľkému vnuknutiu a druhému úsiliu vynaloženému v prospech chudobných a tých, ktorí im slúžia.

b) Organizácia: chudobní trpia „*skôr kvôli nedostatku poriadku v pomoci ako pre nedostatok láskavých ľudí*“.

Abelly pokračuje v opise skúsenosti, ktorú prežil Vincent v tejto farnosti v Châtillon:

Vtedy mu prišli na um slová evanjelia, že títo ľudia sú ako ovce bez pastiera: „Hľa, preukazujú veľkú dobročinnosť, ale nie je dobre organizovaná. Títo chudobní chorí budú mať príliš veľa zásob, z ktorých sa časť pokazí a bude stratená a potom upadnú do pôvodnej biedy.“ Toto ho nútilo, aby sa v nasledujúcich dňoch poradil s niekoľkými z najhorlivejších a ochotnejších žien farnosti o prostriedkoch pre zavedenie poriadku v pomoci, ktorú poskytujú chudobným chorým a ostatným, ktorí sa v budúcnosti ocitnú v podobnej núdzi tak, aby mohlo byť o nich postarané v čase ich choroby. Pripravil ich na toto dobročinné dielo a dohodol sa s nimi na spôsobe, ako si treba počínať. Zostavil plán s niekoľkými pravidlami, ktorý by sa pokúsili zachovávať, ktorý by bol potom schválený a ustanovený právomocou predstavených. Pozval tieto čnostné ženy, aby sa obetovali Bohu, a tak mohli uskutočňovať tieto pravidlá. Tak sa začalo Bratstvo – charitatívny spolok na duchovnú a telesnú pomoc chudobným chorým.“ (Abelly, I. zväzok, s. 45-46)

Keby sa ma niekto opýtal, aký osobitný dar mal svätý Vincent v službe chudobným, povedal by som: „organizačný“. Vedel ako vzbudiť nadšenie ľudí pre službu. Vedel tiež ako ich pozvať k jej účinnému konaniu podľa ich možností. Organizoval laikov tak, aby im umožnil usilovať sa o ich spásu cez službu ich najzraniteľnejším bratom. Sám Vincent opísal túto skúsenosť s jemu vlastnou pokorou:

«A keďže milosrdná láska voči blížnemu je neklamnou známkou pravých Božích detí a jedným z hlavných úkonov tejto lásky je navštevovať a živiť chudobných chorých, toto spôsobilo, „že niektoré zbožné slečny a čnostné meštianky zo Châtillon-les-Dombes, v lyonskej diecéze, túžiace dosiahnuť toto Božie milosrdenstvo byť jeho pravými dcérami, sa spoločne rozhodli duchovne a telesne pomáhať chudobným chorým ich mesta, lebo títo niekedy veľa trpeli kvôli nedostatku poriadku milosrdných ľudí.“ (Coste XIII, s. 423).

Všimnime si opäť jeho naliehanie na potrebu organizácie a nutnosť odpovedať na duchovné a telesné potreby chudobných.

c) Osobná pozornosť: *„...otvoríte sa pre potrebné milosti k službe vašim chudobným chorým v duchu lásky a veľkého súcitu“.*

Keď čítame poučenia, ktoré Vincent napísal paniam kresťanskej lásky, známe poučenie pre jednu dcéru kresťanskej lásky, ktorá išla na svoju prvú návštevu chudobným, ďalej listy, ktoré napísala Lujza sestrám, vidíme, aká dôležitá je osobná pozornosť voči misii. Nestačí byť odborníkmi. Chudobní majú zakúsiť, že sú milovaní a že sa o nich zaujímame osobne. Sv. Lujza povzbudzuje svoje sestry takto:

„Verím, že vďačnosťou sa otvoríte pre potrebné milosti k službe vašim chudobným chorým v duchu lásky a veľkého súcitu, aby ste takto nasledovali nášho Pána, ktorý sa takto správal k najneprijemnejším.“ (Duchovné spisy, s. 433, L. 383).

Zrod dcéram kresťanskej lásky dali vlastne obmedzené schopnosti paní z charitatívnych spolkov pre splnenie materiálnych požiadaviek starostlivosti o chudobných. Spomíname si, ako tieto dobré dámy boli neschopné vykonávať určité ťažšie a podradné práce,

ktoré si vyžadovala starosť o chudobných. Preto posielali svoje slúžky, aby to vykonali namiesto nich. Toto nebolo práve ideálne.

A tak nastúpila na scénu Margita Naseau a jej dary a schopnosti pre vykonávanie skutočnej služby chudobným boli uznané a využité. Podobne ako žena hriešnica umyla Ježišove nohy svojimi slzami a usušila ich svojimi vlasmi, Margita je schopná vložiť celú svoju bytosť do tejto služby. Stáva sa vzorom pre dcéry kresťanskej lásky.

Zo spisov sv. Vincenta a sv. Lujzy sa dozvedáme spôsob, ako máme slúžiť chudobným:

* **Spolupráca:** používanie zdrojov každej osoby – niektorí investujú svoj čas a úsilie, iní zase svoje prostriedky a kompetencie, a takto spoločne slúžime chudobným.

* **Organizácia:** nikto nemôže robiť všetko a stále. Rozmanitosť darov a disponibilita každého vedie k zavedeniu systému organizácie a rozdelenia práce. Ženy vyššieho postavenia spolupracovali so ženami nižšieho postavenia v spoločnej úlohe. Ich rozdiely boli menšie ako spoločne vykonaná práca.

* **Službu vykonávame osobne.** Musíme poznať chudobných a slúžiť im nie abstraktným spôsobom, ale s láskou.

3. KEDY SA USKUTOČNÍ MOJA SLUŽBA?

Opis posledného súdu hovorí o tom, že núdznym sa venuje pozornosť vtedy, keď to potrebujú a nie vtedy, keď sa rozhodneme si ich všimnúť. Ich potreby sa neobjavujú a nezanikajú podľa nášho voľného času. Spomeňte si na úryvok o nerozumných pannách, ktoré neboli pripravené stretnúť Pána pri jeho príchode (porov. Mt 25,1-13). Podobne si spomeňte na úryvok o pohotových sluchoch, ktorí boli pripravení prijať Pána a poslúžiť mu:

„Kto je teda verný a múdry sluha, ktorého pán ustanovil nad svojou čeladou, aby jej načas dával pokrm? Blahoslavený sluha,

ktorého pán pri svojom príchode nájde tak robiť.“ (Mt 24,45-46)

Kedy teda slúžime ako verné a rozumné služobnice?

a) Keď spoznáme chudobných a ich potreby: „*obráťte medailu*“.

Opis posledného súdu nám pripomína, že Kristus nie je viditeľne prítomný medzi chudobnými. Vincent nás pozýva „obrátiť medailu“, aby sme mohli spoznať Krista medzi nimi.

„Nemáme posudzovať chudobného sedliaka alebo chudobnú ženu podľa ich zovňajšku, ani podľa zdania ich ducha, tým viac nie, že často nemajú temer tváre, ani výraz rozumných ľudí, natoľko sú hrubí a svetskí. Ale obráťte medailu a svetlom viery uvidíte, že Syn Boží, ktorý chcel byť chudobný, sa nám predstavuje v týchto chudobných. [...] cez toto všetko sa považoval za evanjelizátora chudobných: Evangelizate pauperibus misit me...“ (Coste XI, 19. prednáška, s. 32)

b) Keď sme pripravené konať: „*opustiť Boha pre Boha*“.

Vincent a Lujza hovorili o nutnosti „*opustiť Boha pre Boha*“ v službe (*Duchovné spisy* s. 508, L. 439). Niekedy musíme opustiť modlitbu, aby sme slúžili Bohu v danej chvíli. A niekedy zase musíme opustiť našu službu, aby sme našli Boha v našej modlitbe. Toto rozhodnutie je odvážne! Nie vždy si môžeme naprogramovať našu službu tak, aby sme vždy vedeli kedy a ako odpovedať.

Vincentovi sa skutočne podarilo výstižne povedať sestram, že ich duch spočíva v takej láske k chudobným, ktorá je vždy pripravená prejavíť sa a spoznať Krista prítomného všade, kam idú. Je ťažké predstaviť si, že by sestry neboli dojaté, keď ho počúvali a žeby neboli povzbudené ísť slúžiť. Tieto slová sú adresované i nám. Obraz posledného súdu naberá inú dimenziu, pretože chudobní sa za nás prihovárajú.

„V osobe chudobných slúžite samému Pánu Ježišovi. To je taká pravda, ako to, že sme teraz tu. Sestra, ktorá denne desaťkrát navštívi chorých, desaťkrát nájde v nich samého Pána Boha. [...] Choďte teda

navštíviť úbohých galejníkov na reťazi, a nájdete v nich Boha; slúžte týmto deťom, a nájdete v nich Boha. Ó, drahé sestry, aké je to nádherné! Idete do chudobných domov, ale nachádzate tam Boha. Ó, milé dcéry, opäť hovorím, je to nádherné! On sám prijme službu, ktorú vykonávate týmto chorým a považuje ju, ako ste povedali, akoby ste ju vykonali jemu samému, [...]

Boh slúbil večnú odmenu tým, ktorí dajú čo len pohár vody chudobnému. Nemali by sme o tom pochybovať, niet nič pravdivejšieho ako toto. Milé dcéry, nech je to pre vás príčinou veľkej dôvery, keď Boh sľubuje večnú odmenu tým, čo podajú chudobnému pohár vody. Akú odmenu môže očakávať dcéra kresťanskej lásky, ktorá všetko opustila a celkom sa obetovala chudobným, aby im slúžila celý svoj život? Akú odmenu jej dá? To si ani nevieme predstaviť! Môže dúfať, že bude pripočítaná k tým, ktorým Pán povie: „Poďte, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré vám bolo pripravené od stvorenia sveta.“

[...] chudobní, ktorým dcéra kresťanskej lásky slúžila, budú jej orodovníkmi pred Bohom. Prídu v zástupoch pred neho a povedia mu: „Bože, pozri, tu je tá duša, ktorá nám z lásky k tebe slúžila, ktorá nás naučila poznať ťa“. [...] Povedia: „Dobrý Bože, tu je tá, ktorá nás naučila, že je v troch osobách jeden Boh; my sme to nevedeli. Bože, naučila nás dúfať v teba! Svojou dobrotou ma naučila chápať tvoju nekonečnú dobrotu“. Vidíte, dcéry moje, čo môžete dosiahnuť službou chudobným“ (Coste IX, s. 252-253).

To je motivácia pre realizáciu povolania dcéry kresťanskej lásky: konať svoju službu s odvahou a disponibilitou, aby sme odpovedali na potreby chudobných a prispôsobili sa ich spôsobu života.

c) Keď spoznávame našu úlohu služobníc a považujeme chudobných za „našich pánov a učiteľov“.

Čo znamená navštíviť chudobných ako „našich pánov a učiteľov“?

- Majú byť vďační za každú starostlivosť, ktorú im preukazujeme, keďže sme ich služobnice?

- Sme závislí na nich pre naše blaho?
- Je naša spása prepojená s ich spásou? (ako je to u boháča a Lazára alebo u toho, kto nasýtil).

Ak sú chudobní skutočne „naši páni a učítelia“, potom spôsob, ako s nimi zaobchádzame ako dcéry kresťanskej lásky, má pre nás večné dôsledky. Musíme sa naučiť spoznávať ich a byť pripravené poslúžiť im, keď nás k tomu volajú.

Opis posledného súdu v Matúšovom evanjeliu pripomína, že našou službou prinášame jednoduché veci, ktoré odpovedajú na bežné potreby, s hlbokou úctou k osobe, ktorej slúžime. Podľa Lujzy a Vincenta, toto bohatstvo odvážne prinášame Kristovi zakaždým, keď vnímame skutočnú ľudskú potrebu.

4. ČO BUDEM ROBIŤ?

Úryvok o bohatom mladíkovi pomáha skúmať, čo máme robiť. Bol to človek dobrý, ale zdržanlivý vo vykonaní ďalšieho kroku, aby pokročil v nasledovaní Ježiša. Tento opis nás poučuje o tom, že Ježiš nezostáva s nami na miestach, kde sa cítime dobre v našej službe, ale že vždy kráča dopredu a to isté vyžaduje aj od nás. Volá nás, aby sme „boli dokonalí ako je náš nebeský Otec“ (Mt 5,48). Hovorí nám, že nestačí s niekým prejsť tisíc krokov, musíme s ním prejsť dvetisíc. S košelou máme vedieť dať aj svoj plášť; keď nás niekto udrie po pravom líci, nastaviť mu i druhé. Nestačí milovať svojich priateľov, ale máme milovať i svojich nepriateľov. Nestačí starať sa o 99 oviec, ale ísť hľadať stratenú ovcu. Nestačí opatrovať 9 mincí, treba ísť hľadať tú, ktorá sa stratila. Ježiš nás neustále volá tak, ako volal bohatého mladíka a apoštolov, aby „zašli na hlbinu“ (Lk 5,4). Toto úsilie pomáha našim úvahám a skutkom byť odvážnejšími a nezabudnúť na nikoho.

Vincent a Lujza patrili medzi ľudí schopných odvážne sa rozhodovať v mene kresťanskej lásky. Stratili sme z dohľadu odvahu našich Zakladateľov? Niektoré z ich skutkov sa môžu v súčasnosti zdať nie také pôsobivé, ale v ich dobe sa úplne ináč žilo. Ako toto môžeme

pretlmočiť do našej doby?

a) Zsvätené ženy, ktoré slúžia mimo kláštora: „za kláštor majú ulice mesta“.

Hoci služba Bohu v kláštoroch bola dôležitá a adekvátne, Vincent ani Lujza ju nevnímali ako ich výzvu alebo miesto, kde by mali vykonávať ich službu.

* za kláštor majú iba domy chorých [...],

* za celu najatú izbu,

* za kaplnku farský kostol,

* za kláštorne chodby ulice mesta.

V tomto zozname môžeme rozpoznať výzvu byť ženami duchovnými a zároveň tými, ktoré pracujú. Je v nich podnet k jednoduchosti a chudobe a zároveň k vnútornému životu. Vincent a Lujza dokázali odvahu, keď prevzali tradičné a dôležité symboly zsväteného života, aby ich pretlmočili do reality nášho sveta! Alebo skôr prevzali miesta bežného života nášho sveta, aby ich premenili na posvätné obrazy. To nám môže pripomenúť to, čo slávime pri každej eucharistii, kde sa všedný chlieb a víno stávajú telom a krvou Krista, kde sa ľudské slová stávajú Božím slovom.

Naše vnímanie miesta, kde žijeme, pracujeme a modlíme sa, dáva zmysel tomu, čo ideme robiť a v mene koho to ideme robiť. Sv. Vincent napísal:

„Viete, [...] že hoci je kontemplatívny život dokonalejší ako činný, predsa len nie je viac ako ten, v ktorom je spojená kontemplácia a akcia tak, ako je to vo vašom živote z Božej milosti“ (Coste III, s. 165).

b) Služba, ktorá si vyžaduje „vychádzať a prichádzať“

Lujzina skúsenosť nazvaná „svetlo“ ponúka podnecujúci opis služby dcér kresťanskej lásky v hlavných líniách.

„Porozumela som teda, že budem na určitom mieste, aby som slúžila blížnemu, ale nemohla som porozumieť, ako sa to stane, lebo sa to dialo za stáleho prichádzania a odchádzania.“ (Duchovné spisy, s. 3)

Výraz *„prichádzanie a odchádzanie“* (alebo vychádzajúc a prichádzajúc) ponúka dynamický opis života dcéry kresťanskej lásky. Tieto dva úkony sú dôležité a vzájomne sa dopĺňajú. Zakaždým, keď ideme do služby chudobným, vraciame sa domov, aby sme tu našli sesterskú oporu a priateľstvo. Zakaždým, keď sa vraciame do domu, aby sme boli v komunite, odchádzame posilnené, načerpané pre službu núdzným. Oba výrazy, aj *„vychádzajúc“*, aj *„prichádzajúc“* definujú, kto sme a pomáhajú nám stávať sa tým, kým máme byť. Žiť evanjelium, modlitbu a čnosti tvoria súčasť jedného sveta, v ktorom žijeme a slúžime. Vidíme odvahu podnecovanú láskou, ktorá sprevádzala rozhodnutia našich Zakladateľov.

c) Pečať a heslo: *„Láska ukrižovaného Ježiša nás pobáda“.*

Vo všetkých našich rozhovoroch na tému kresťanskej lásky je potrebné, aby sme mysleli na to, že Vincent a Lujza nás vždy vedú ku krížu. V pravom zmysle slova ako i v prenesenom význame je ukrižovaný Kristus v centre našej pečate a nášho hesla. Túžba bohatého mladíka klásť limity v nasledovaní Krista by bola pre našich Zakladateľov neprijateľná.

„Vzdávam vďaka Bohu, že dal Spoločnosti osoby, ktoré patria viac jemu ako ony sebe samým a ktoré slúžia blížnemu s nasadením života! Ved' dolované zlato sa spoznáva a čistí ohňom. Mimo príležitostí zostáva zakryté bežnými skutkami a niekedy i nedokonalosťami a chybami.“ (Coste IV, s. 512)

Táto ničím neohraničená láska sa naplno prejavila vtedy, keď Kristus obetoval svoj život na kríži. Jeho láska nás ženie, pobáda. Vincent a Lujza s odvahou čelili potrebám chudobných, boli pripravení obetovať i vlastný život, aby to uskutočnili. Boli hnaní láskou ukrižovaného Krista a množstvo sestier kráčalo po tej istej ceste.

Kristus naďalej trpí v našej spoločnosti a musíme sa pýtať, čo zdržuje naše úsilie. Čo nám zabraňuje odpovedať? Vincent a Lujza videli Krista medzi tými, ktorí trpeli, vedeli, čo znamená križ v ich živote.

Z Á V E R

Sväté písmo a naši Zakladatelia nás učia „odvahe lásky“. Musíme sa pýtať na zmysel tohto výrazu pre našu dobu a tam, kde žijeme. K čomu nás volá ako dcéry kresťanskej lásky?

„Hľa, dcéry moje, aký bol začiatok vašej Spoločnosti. Keďže vtedy nebola taká, akou je teraz, môžeme veriť, že ešte nie je taká, akou bude, keď ju Boh povedie tak, ako on chce [...] Vaša ustanovizeň nie je ľudským dielom a smelo môžete tvrdiť, milé dcéry, že je Božím dielom. Ved' naozaj, Spoločnosť určená pre takú bohumilú činnosť, taká vynikajúca vo svojom zriadení a taká užitočná pre blížneho, nemôže mať iného pôvodcu ako samého Boha.“ (Coste IX, s. 245-246)

Nech nás vedie Duch Svätý, aby sme boli verné našej výzve, nechali sa pretvárať v tejto Spoločnosti, ktorej zrod dal Boh našej dobe a tam, kde žijeme. Učme sa od Panny Márie, ktorá odvážne odpovedala na to, čo Boh od nej žiadal.

P. Patrick GRIFFIN, CM
generálny direktor

VIANOČNÝ POZDRAV

Drahé sestry!

Som poctený, že som mohol ako váš direktor po dva roky sláviť vianočné slávnosti. Pri tejto príležitosti som vám napísal, že som od vás dostal stovky listov. Tento rok som sa rozhodol predísť vás a ako prvý vám napísať – hoci ešte neviem jasne, kedy budete čítať tento môj pozdrav. Avšak tento list prýšti zo srdca naplneného radosťou pri myšlienke na narodenie Pána.

Pre naše sestry na ulici du Bac som mal vianočnú homíliu o biblickom výraze: „V hostinci nebolo pre nich /Svätú rodinu/ miesta“ (Lk 2,7). Zvyčajne si predstavujeme Máriu, Jozefa a Ježiša ako sú obklopení zvieratami v maštali, kde mohli prijať príležitostných návštevníkov. Pýtal som sa, či si ich možno predstaviť ináč. Je možné, že neboli sami, čo nenašli miesto v hostinci, keď prišli do dediny? Mohli sa ocitnúť spolu s ďalšími chudobnými v podobnej situácii?

Tento spôsob myslenia ponúka viaceré možnosti k úvahe o formácii komunity, zvlášť medzi chudobnými. S niektorými z nich som sa podelil s našimi sestrami v Paríži a vyzval som ich, aby ich prehĺbili pri svojich meditáciách. Chcel by som to isté ponúknuť vám. Dovoľte mi predniesť jednu z nich na začiatok. Myslím si, že spoločenstvo, komunita sa zrodila v tejto maštali, zväzky boli možno silnejšie vďaka narodeniu – je to spoločná skúsenosť života, nádeje a krásy. Všetci chceli držať Ježiška na rukách, aby cítili teplo jeho tela a jeho jemný dych. Ľudia spoznali zázrak prírody, ktorý sa medzi nimi udial, hoci len málokto si uvedomoval jeho veľkosť. Veľkodušnosť a dobrota panovala, keď medzi nimi bol prítomný Ježiš.

Tento obraz ma napĺňa radosťou. Ponúkam vám ho, lebo chcem, aby ste boli ženami, ktoré budujú spoločný sesterský život a nechávajú sa ním pretvárať, ako aj životom prežívaným spolu s ľuďmi, ktorým slúžime. Možno je to prvá lekcia, ktorou nás poučil Ježiš svojím prvým dychom! Tento dar si navzájom dávame a môžem vás uistiť, že ho vidím medzi vami.

Nech vás žehná Pán počas tohto vianočného obdobia, ako aj vo výzvach, ktoré má pre vás pripravené v tomto novom roku. Nech je to chvíľa pre hlbšiu úvahu nad dôležitosťou komunity a zvlášť tej, ktorá nás spája okolo Ježiša. Láska, ktorú zakúšame k Dieťaťu Ježišovi, prehľbuje našu charizmu v službe v tejto vianočnej dobe.

V hostinci možno niet miesta, ale v maštaľke jedno pre nás je.

Nech je Kristov pokoj s vami všetkými!

P. Patrick Griffin, CM
generálny direktor

A

Aktuality
z provincií

Ustanovenia vizitátoriek a menovania provinciálnych direktorov

USTANOVENIE VIZITÁTORIEK

KAMERUNSKÁ PROVINCIA: 12. marca 2013 bola sestra Concepcion VICUNA znovu ustanovená za vizitátorku na tri roky.

PROVINCIA MADRID-SAN VICENTE: 15. mája 2013 bola sestra Maria Eugenia GONZALEZ MARTINEZ ustanovená za vizitátorku namiesto sestry Márie del Carmen ZABALLOS LOSADA.

PROVINCIA SAN VINCENZO-ITALIA: 31. mája 2013 bola sestra Béatrice PRIORI ustanovená za vizitátorku.

KRAKOVSKÁ PROVINCIA: 24. júla 2013 bola sestra Anna BRZEK znovu ustanovená za vizitátorku na tri roky.

PROVINCIA KARIBIKU: 25. marca 2013 bola sestra Servia Tulia GARCIA MARTINEZ ustanovená za vizitátorku.

PROVINCIA LA MILAGROSA BOGOTA-VENEZUELA: 18. júla 2013 bola sestra Maria Nubia QUINTERO QUINTERO ustanovená za vizitátorku.

PROVINCIA NUESTRA SENORA DE LA MISSION AMERICA-SUR /Misijnej P. Márie-Južná Amerika/: 17. apríla 2013 bola sestra Maria Isabel RUIZ RUIZ ustanovená za vizitátorku.

ČÍNSKA PROVINCIA: 21. augusta 2013 bola sestra Maria WU znovu ustanovená za vizitátorku na tri roky.

AMAZONSKÁ PROVINCIA: 4. septembra 2013 bola sestra Rosa Maria Leite dos SANTOS ustanovená za vizitátorku namiesto sestry Márie Cristiny CARDOSO DA SILVA.

PROVINCIA FRANCÚZSKO-JUH: 24. októbra 2013 bola sestra Alice Pons znovu ustanovená za vizitátorku na tri roky.

PORTUGALSKÁ PROVINCIA: 24. októbra 2013 bola sestra Berta dos Anjos Gonçalves CARRICO znovu ustanovená za vizitátorku na tri roky.

ERITREJSKÁ PROVINCIA: 11. decembra 2013 bola sestra Lettegebriel TESFAGABUR znovu ustanovená za vizitátorku na tri roky.

MENOVANIE PROVINCIÁLNYCH DIREKTOROV

NIGÉRIJSKÁ PROVINCIA: 30. apríla 2013 bol P. Damián NWANKWO znovu menovaný za direktora DKL.

PROVINCIA DE LA MILAGROSA-BOGOTA-VENEZUELA: 16. mája 2013 bol P. Luis Alfonso STERLING MOTTA menovaný za direktora DKL.

PROVINCIA VEĽKEJ BRITÁNIE: 29. apríla 2013 bol P. Paul ROCHE menovaný za direktora DKL na mandát troch rokov.

PROVINCIA SAN VINCENZO-ITALIA: 31. mája 2013 bol P. Giancarlo PASSERINI menovaný za direktora DKL na obdobie troch rokov.

PROVINCIA KARIBIKU: 14. júna 2013 bol P. Gilbert WALKER menovaný za direktora DKL na obdobie troch rokov.

PROVINCIA NUESTRA SENORA DE LA MISION-AMERICA SUR /Misijnej P. Márie-Južná Amerika/: 14. júna 2013 bol P. Pedro DUARTE ALONSO menovaný za direktora dcér kresťanskej lásky na obdobie troch rokov.

PROVINCIA BARCELONA: 13. septembra 2013 bol P. José Ignacio CAAMANO menovaný za direktora DKL.

ERITREJSKÁ PROVINCIA: 22. novembra 2013 bol P. Haile TESFAMARIAM menovaný za direktora DKL.

Generálna predstavená, sestra Evelyne Franc a generálna radkyňa, sestra Neghesti Michaël v Burkine Faso

(Misia Nigérijskej provincie)

10. februára 2013 prišli do Ouagadougou /uagadugu/, hlavného mesta Burkiny Faso, generálna predstavená - sestra Evelyne Franc, generálna radkyňa pre Afriku - sestra Neghesti Michaël a vizitátorka Nigérijskej provincie - sestra Gloria Aniebonam. Na druhý deň odcestovali autom so sestrou Felíciou Ezeimo na jednoduchú cestu do Nouna, kde sa nachádza náš prvý dom dcér kresťanskej lásky v Burkina Faso.

My, dcéry kresťanskej lásky v Nouna vieme, akú veľkú únavu predstavuje taká cesta, preto sme prijali túto návštevu ako znak lásky a obety, pretože sme skutočne akoby „na kraji sveta“.

Keď naša návšteva došla do Nouna, privítali ich sestry komunity. Krátko na to sme sa zišli, aby sme sa zdieľali o misii každej sestry v diecéze, s jej radosťami i úsilím v apoštoláte: bol to dôležitý čas pre vzájomné počúvanie. Táto deľba nám umožnila spoznať dôležitosť našej misionárskej prítomnosti v tejto časti sveta.

Potom sme navštívili miestneho biskupa v Noune. Napriek jeho bohatému programu si našiel pre nás čas, aby nás prijal a porozprával sa o jeho pastoračnej misii. Na konci dialógu, keďže už bolo neskoro, sme išli do katedrály v Ougadougou na slávenie sv. omše.

Na začiatku druhého dňa sme sa zišli v našej peknej kaplnke na rozjímanie a slávenie Eucharistie spojenej s rannými chválami. Po

raňajkách sa mohli naše hosťujúce sestry stretnúť s miestnym farárom, potom navštívili Školu Karola Lwangu, kde sestra Felícia učí angličtinu a napokon navštívili i väznicu. Väzni, strážcovia a administratívni pracovníci ich v tejto väznici prijali veľmi slávnostne. Všetci vyjadrili vďaku za pravidelné návštevy sestry Felície a za jej schopnosť počúvania. Záver dopoludnia tvorila malá prechádzka po našom peknom meste Nouna.

Odpoludnie bolo venované návšteve Ocades, kde sestra Toyin slúži chudobným v tomto sektore. Katolícke združenie žien nás srdečne privítalo spevmi a veľmi peknými tradičnými tancami.

Na druhý deň sme mali tú milosť, že sme začali Pôstne obdobie spolu s našou generálnou predstavenou slávením Popolcovej stredy vo veľkej kaplnke bývalého seminára. Potom sa mohli stretnúť so zástupcami diecézy a napokon navštívili zdravotnícke stredisko, kde sestra Ester s radosťou slúži Kristovi v chudobných chorých. Obdivovali všetko, čo sa zorganizovalo pre podvyživené deti ako i ďalšie pripravované akcie.

Ale všetko má svoj začiatok i koniec. Dva dni venované misii v Noune prešli veľmi rýchlo. Naše tri návštevníčky sa vrátili do Ouagadougou a pokračovali v ceste a v návšteve našich sestier v misii v Ghane.

Cítili sme sa poctené návštevou našej generálnej predstavenej a generálnej radkyne. Hoci táto návšteva bola krátka, veľmi sme ju ocenili a v srdci si uchováваме spomienku na jej srdečnú pozornosť, úctu a záujem o služby preukazované chudobným. Vzdávame vďaka Bohu za to, že sa naše sestry mohli vrátiť bezpečne naspäť a naďalej ho prosíme o požehnanie pre ne.

Sestra Esther EKPO
dcéra kresťanskej lásky

Generálna predstavená sestra Evelyne Franc a generálna radkyňa sestra Neghesti Michaël, v Ghane

(Misia Nigérijskej provincie)

14. až 16. február 2013 zostanú poznačené vzácnou spomienkou v srdciach všetkých sestier, ktoré pôsobia v misii v Ghane!

14. februára 2013, generálna predstavená sestra Evelyne Franc a generálna radkyňa sestra Neghesti Michaël prišli do Kumasi so sestrou Glóriou Aniebonam, vizitátorkou Nigérijskej provincie na krátku, ale intenzívnu návštevu.

Pri tejto príležitosti sa sestry troch komunít v Ghane zišli v Kumasi, aby privítali návštevu. Naša generálna predstavená sa tešila, že stretla dve prvé ghanské dcéry kresťanskej lásky. Srdečne im poďakovala za to, že veľkodušne odpovedali na Božie volanie a povzbudila ich, aby sa naďalej obetovali Kristovi, aby mu mohli slúžiť v chudobných.

Na druhý deň sa sestra Evelyne prihovarila sestrám v prednáške o duchu jednoduchosti a pokory dcéry kresťanskej lásky, pri ktorej ich pozvala, aby si zvykli a zachovali čítať a prehlbovať Božie slovo, zvlášť počas Roka viery. Viera sa rozvíja, keď ju živíme a prežívame. Čítaním a zvnútorňovaním Božieho slova môžeme lepšie poznať Ježiša a žiť s ním naše povolanie v službe chudobným.

Sestra Evelyne tiež vyzdvihla výzvu viesť autentický život vo svete, ktorý je zmietaný idolmi materializmu, individualizmu, relativizmu a hedonizmu. Odporúčala nám veľmi, aby sme odolávali týmto pokušeniam našej doby a ľuďom, ku ktorým sme poslané,

ponúkli evanjeliové posolstvo. Klamstvo (dvojakosť), nadmerné pohodlie a nedostatok životnej rovnováhy môžu byť veľkými prekážkami pre autentickosť.

Ukončila výzvou, aby sme rozvíjali svoj duchovný život, našli si čas na čítanie spisov našich Zakladateľov a náš deň služby žili v spojení s Kristom služobníkom. Pozvala nás, aby sme naďalej prehlbovali špecifického ducha nášho povolania, boli pohotové kdekoľvek poslúžiť a rástli v chudobe srdca, ktoré oslobodzuje.

Po prednáške sestry komunity z Kumasi predstavili službu, ktorú vykonávajú jednotlivé sestry. Potom si naša návšteva prezrela farské centrum, kde prijímajú, počúvajú, ošetrojú a vyučujú tisíce detí z ulice, ďalej nové centrum pre formáciu povolání, prijímacie stredisko a miesto, kde sa stavia budova škôlky. Sestra Evelyne sa veľmi zaujímala o každý program a prejavila veľkú úctu pre rôzne služby, do ktorých sme zaangažované.

Asi o 15.30 hod. od nás odišla do Drobonso (naše prvé miesto misie v Ghane), kde navštívila diela komunity. Nanešťastie kvôli nedostatku času nemohla ísť aj do tretej komunity v Kongo-Logre. Dúfame, že bude mať príležitosť vrátiť sa do Ghany a vtedy bude komunita v Kongo-Logre prvou „zastávkou“.

Sme veľmi vďačné našej Matke a sestre Neghesti za to, že nám darovali chvíle veľkej radosti, jednoty, reflexie a sviatočnej atmosféry. Prosíme Boha, aby ich naďalej požehnával, sprevádzal a zachoval vo svojej láske!

Sestra Caroline OLOGUNWA
dcéra kresťanskej lásky

Bývalé provincie: Kanárske ostrovy, Grenada a Sevilla

Zrod Provincie España-Sur /Španielsko-Juh/

V Španielsku bol 15. marec 2013 poznačený zrodom novej provincie, ktorá spája tri predchádzajúce provincie, a volá sa „España Sur“, t. j. Španielsko-Juh.

Tento deň bol už dávno pripravovaný v komunitách i každou sestrou zvlášť a prežívali sme ho radostne a srdečne ako nové narodenie. Chceme poďakovať sestrám z „Komisie Juh“ za ich prípravnú prácu. Spojené v radosti a očakávaní sme zopakovali našu disponibilitu, aby sme úprimne a podľa našich schopností odpovedali na službu chudobným bez toho, aby sme sa nechali zastaviť našimi osobitnými prianiami. Ďakujeme tiež všetkým sestrám, ktoré sa zúčastnili na príprave tejto udalosti v rôznych skupinách. V tento slávnostný deň slová piesne v eucharistickej slávnosti dobre vyjadrili naše pocity:

«Slová, ktoré hovoria o našej jednote, sú pravdivé. Nie sú to sny vzdialené od reality. Keď hovoríme, že Ježiš je s nami, vyjadrujeme našu vieru a to, čo zakúšame».

14. marec

Provinciálny dom v Seville privítal vizitátorky Španielska a Portugalska, ktorá bola pozvaná na túto príležitosť, ďalej mnoho sestier zo všetkých kútov, sestru Elizondo, Morande, Olmedu, generálnu sekretárku, provinciálnych direktorov bývalých provincií Kanárskych ostrovov, Grenady a Seville... Potom vizitátorka provincie Seville, sestra Mária del Pilar Rendon privítala sestru Evelyne Franc, generálnu predstavenú spolu s generálnou asistentkou, sestrou Rosou Máriou Miro, generálnym direktorom O. Griffinom a O. José M^a Lopez

Maside. Všetci sa zišli do kaplnky na uvítaciu slávnosť spoločnou modlitbou k Panne Márii zázračnej medaily. Na začiatku sestra Evelyne a sestra Rosa Mária pristúpili spoločne k oltáru a v rukách niesli relikvie sv. Vincenta a sv. Lujzy, pred ktorými niesli sestry sviecu predstavujúcu svetlo Kristovo. Za nimi šli vizitátorky provincií Kanárske ostrovy, Grenade a Seville a každá niesla mapu svojej provincie. K obom relikviám Zakladateľov, ktoré položili na oltár, priložili mapy troch provincií tak, že ich forma vytvorila jeden celok, novú provinciu. Pri oltári bol umelecky stvárnený prameň predstavujúci prameň milosrdnej lásky. Počas tohto symbolického úkonu ovzdušie modlitby utvárali čítania a piesne, vyjadrujúce Božiu prítomnosť na stretnutí.

V druhej časti pokračovala slávnosť procesiou s relikviami Zakladateľov a mapami troch provincií, ktoré preniesli od prameňa do vnútorného nádvorja provinciálneho domu, do iného priestoru, k „**prítoku služby**“, ktorý symbolicky predstavoval službu chudobným.

Tým sa prešlo k tretej časti, ktorá predstavovala „rieku Spoločností“. Po vypočutí Božieho slova sestry sa priblížili k „rieke Spoločností“, aby za hudobného sprievodu ponorili do nej ruku – rieka symbolizovala vodu prýštiacu zo skaly. Symbolické gesto malo vyjadriť silu potrebnú pre naplnenie misie slúžiť všetkým chudobným a všade.

Potom sa účastníci vrátili do kaplnky k štvrtej časti slávnosti: „More viery“, kde každý potvrdil svoju istotu, že Boh im dal milosť vkročiť do „obrovskej rieky“ jeho lásky. Potom jedna sestra, ktorá mala 50. výročie povolania, prečítala úryvok z knihy Deuteronomium, prispôsobené na deväť pôvodných provincií Španielska. Sestry predstavili Pánovi **minulosť** ich provincií. Ďalšie sestry pozývali k uvedomeniu si Kristovej prítomnosti v našom povolaní, k pohľadu na **prítomnosť** a do **budúcnosti**.

Táto slávnosť bola ukončená piesňou, počas ktorej sestra Evelyne Franc odovzdala každej sestre obrázok, na ktorom bol z druhej strany napísaný Duchovný testament sv. Lujzy.

15. marca 2013

Po slávnostných ranných chválach sa všetky sestry zišli vo veľkej sále, kde sa konal úkon zrodu novej provincie „España-Sur“. Napriek veľkej kapacite sály uspôsobenej na túto udalosť, bola nedostačujúca pre prijatie 570 prítomných. Mnohé sestry museli slávnosť sledovať z televíznych obrazoviek umiestnených na vnútorných a vonkajších chodbách.

Každá sestra dostala obálku s programom oficiálneho úkonu spojenia troch provincií, a to Kanárskej, Grenadskej a Sevillskej, ktorou vzniká provincia Španielsko-Juh, „España-Sur“. Obsah obálky tvorili ďalšie informácie a šatka s emblémom tejto slávnosti.

Po piesni k Duchu Svätému odovzdali vizitátorky troch provincií sestre Evelyne oficiálnu pečiatku ich provincie – tieto pečiatky, vzhľadom k právnickej subjektivite každej provincie, boli používané na mnohé legálne a komunitné dokumenty, ktoré boli predkladané rôznym administratívnym a iným inštitúciám.

Náša Matka následne prečítala prehlásenie o zjednotení troch provincií, ktoré trvali skoro 50 rokov. Pozvala zhromaždenie k oslave Boha za túto novú provinciu, ktorá má viac ako 1000 sestier a 121 komunit. Následne sestra Evelyne odovzdala sestre Márii del Pilar Rendón patent vizitátorky a novú pečiatku provincie Španielsko-Juh a poďakovala jej, že veľkodušne prijala túto novú službu.

Následne boli predstavené nové radkyne v počte sedem a nový direktor novej provincie, P. José Maria López Maside. Jeho menovanie prečítal P. Griffin v mene generálneho predstaveného.

Určené sestry vyjadrili srdečnými slovami vďaka vizitátorkám, radkyniam a provinciálnym direktorom bývalých provincií. Potom sestra Evelyne adresovala zhromaždeniu tieto slová: *„Úprimná vďaka všetkým sestrám za vykonanú prácu na procese zoskupenia provincií v postoji otvorenosti voči pôsobeniu Ducha Svätého. Na sviatok svätej Lujzy nezabudnime na minulosť, budme vďačné za prítomnosť a otvorme sa s dôverou pre budúcnosť... Ďakujem Pánovi za všetko*

dobro, ktoré bolo vykonané v Grenade, na Kanárskych ostrovoch a v Seville. Vďačíme Bohu a oslavujeme ho za svedectvo toľkých sestier, za tichú obeť starých a chorých sestier... Prosíme o dar Duchu Svätého, aby sme mohli žiť prítomnosť s pevnou vierou a viditeľnou radosťou. Prítomnosť je čas, ktorý nás upriamuje na podstatu: nezabudnime na dôležitosť formácie, na nutnosť byť disponovanými... Kráčajme do budúcnosti s nádejou; budúcnosť je čas, ktorý patrí Bohu, Duch Svätý nás bude zastávať. Nech vás žehná Boh. Novú provinciu zverujem Panne Márii a nezabudnite: tam, kde je Boh, tam je vždy budúcnosť“.

Slávnosť bola ukončená chválospevom Magnifikat. Po prestávke slávnostnú eucharistiu celebroid P. Griffin spolu s prítomnými 17-timi kňazmi. Generálny direktor vo svojej homílii pripomenul niekoľko významných črt svätej Lujzy:

- *„jej spôsob pohľadu na chudobných: oči mala upreté na nich a v nich videla Boha;*
- *jej spôsob počúvania volania chudobných. Stávala sa hlasom tých, ktorí nemali hlas;*
- *jej otvorenosť ducha a úsilie oň, aby zlepšila život chudobných;*
- *jej mimoriadne hlboký život modlitby.*

Môžeme vidieť tieto črty na tvári dcér kresťanskej lásky? Áno, všetky sestry majú niečo z týchto rodinných črt bez ohľadu na krajinu, jazyk, kultúru... Preto vzdávame vďaky Bohu. Prosme ho, aby začiatok novej provincie bol príležitosťou v raste v láske k charizme a v našom špecifickom duchu.“

Počas procesie s obetnými darmi bol nesený i dokument o založení novej provincie. Po sv. prijímaní tri bývalé vizitátorky niesli sviečky a zapálili nimi jednu veľkú sviečku predstavujúcu novú provinciu. K nej potom postupne prichádzali všetky sestry služobnice miestnych komunit novej provincie a zapálili si od tejto sviečky svoje sviečky. O 14 hod. sa sestry premiestnili do športovej haly školy „Virgen Milagrosa“ (P. Márie Zázračnej medaily), ktorú premenili na jedáleň. Pred začiatkom stolovania tanečníci prezentovali typické tance z okolia Seville.

15. marca popoludní: posledná etapa veľkého dňa

Všetky spoločne tvoríme dejiny

Bol zhotovený koberec, ktorý predstavuje rôzne kraje, ako Kanárske ostrovy, Estrémadure a Andalúziu, taktiež Maroko; každý z týchto krajov či krajín bol predstavený jednou farbou. Krásu koberca vytvára práve zmes farieb. A krok rytmického tanca na tomto koberci mal symbolicky vyjadriť našu túžbu prekonávať a odstraňovať každú hranicu.

Za hľadaním zeme, kde tečie mlieko a med

Pomocou premietania boli priblížené dejiny Spoločnosti a dejiny 50 rokov existencie troch provincií: od utvárania provincií, cez zhromaždenia, prácu na vypracovaní Konštitúcií, návštevy vyšších a provinciálnych predstavených, dôležité udalosti a iné.

S veľkým dojatím nová vizitátorka provincie Španielsko-Juh, sestra Mária del Pilar, pripomenula zhromaždeným dôležitosť jednoty a poznamenala, že začiatok novej provincie sa wpisuje do Roku viery, voľby nového pápeža Františka a budúceho blahorečenia španielskych mučeníc. Potom vyjadrila svoju dôveru v Spoločnosť a vďaka každej sestry a všetkým za ich oporu a pomoc, ako i túžbu budovať jednotu, aby sme mohli odpovedať na výzvy chudobných. Zakončila slovami: „Bez obavy vykročme po tejto novej ceste a odpovedajme na Máriinu radu: „Urobte všetko, čo vám povie“.

Záver dňa

Sestra Evelyne sa k nám ešte raz prihovorila týmito slovami: „*V tomto Roku viery začala žiť nová provincia pod ochranou svätej Lujzy. Povzbudzujem vás, aby ste vytrvali v duchu viery, v spoločnom sesterskom živote a v úcte k Panne Márii... Ak budeme verné, Duch Svätý bude sprevádzať novú provinciu*“.

Sr. Ubaldina Pertejo a sr. Rosa M^a Muñoz,
dcéry kresťanskej lásky

KRÁTKE SPRÁVY

NOVÉ PROVINCIE

15. marca 2013 bola utvorená nová **PROVINCIA ESPAGNA-SUR** /ŠPANIELSKO-JUH/, ktorá spája bývalé provincie Granada, Sevilla a Kanárskej ostrovy).

31. mája 2013 bola utvorená nová **PROVINCIA SAN VINCENZO-ITALIA** /SV.VINCENT-TALIANSKO/, ktorá spája bývalé provincie: Rímsku, Siensku a Turínsku.

16. júla 2013 bola utvorená nová **PROVINCIA KARIBIKU**, ktorá spája bývalé provincie: Kubu, Haiti, Portoriko a Santo Domingo.

18. júla 2013 bola utvorená nová **PROVINCIA „MILAGROSA-BOGOTA-VENEZUELA“** /P. MÁRIA ZÁZRAČNEJ MEDAILY – BOGOTA – VENEZUELA/, ktorá spája bývalé provincie: Bogotu a Venezuelskú provinciu.

21. júla 2013 bola utvorená nová **PROVINCIA „NUESTRA SENORA DE LA MISION-AMERICA DEL SUR“** /PANNA MÁRIA MISIJNÁ – JUŽNÁ AMERIKA/, ktorá spája bývalé provincie Argentíny, Bolívie, Chile a Paraguaj.

DCÉRY KREŠŤANSKEJ LÁSKY ZO ŠTYROCH KONTINENTOV V BOJI PROTI OBCHODOVANIU S ĽUĎMI

4.-11. augusta 2013 sa zišli sestry z Anglicka, Škótska, Írska, Austrálie, Kene, Francúzska a USA na Univerzite „St. John“ v New Yorku na týždňovú konferenciu o obchodovaní s ľuďmi vo svete, čo predstavuje viac ako 27 miliónov obetí (75% žien a dievčat, 27% detí, 58% sa týka sexuálneho zneužívania a 36% nútenej práce). Ide o obchod, ktorý „vynáša“ 32 miliárd dolárov ročne. Účastníci sa usilovali vytvoriť plán práce pre vzájomné uvedomelé zaangažovanie sa do konkrétnych odpovedí. Za ciele do budúcnosti boli určené: tímová práca, podpora ľudskej dôstojnosti, výchova a činnosť.

Obsah ročníka 2013

ŽIVOT CIRKVI

- Voľba pápeža Františka, 13. marca 2013 marec - apríl 74
- Oživiť zväzky bratstva – kľúč k dobrému spolunažívaniu
Výňatok z Posolstva Svätého Otca k 47. svetovému
dňu pokoja nov. december 373

DUCHOVNÝ ŽIVOT

GENERÁLNI PREDSTAVENÍ

P. GREGORY GAY

Listy

- Konferencia z 1. januára 2012 – Materský dom
Vstupovať úzkou bránou: Rok viery a vinc. cesta január - február 7
- Konferencia na deň renovácie, 8. apríla 2013
“Pán dáva poslanie svojim anjelom, aby nás viedli“:
Renovácia a ročná obnova sľubov 2013 marec – apríl 89
- Advent 2013 nov.- december 373

SESTRA EVELYNE FRANC

Listy

- List z 1. januára 2013 január - február 2
- List z 2. februára 2013 január - február 22
- Medzinárodné stretnutie sestier od 11-24 r. pov.
“Povolané byť svedkami evanjeliovej radikálnosti“.. máj - jún 174
- List z 15. augusta 2013 júl - august 226
- List z 22. augusta 2013 sept. – október 298
- List z 12. novembra 2013 nov. - december 362
- List z 26. novembra 2013 nov. - december 365

Návštevy

- Návšteva v Slovinskej provincii a Albánskej oblasti
Sr. Cveta Jost a Donata Bardhaj, dkl júl - august 225
- Návšteva v Burkine Faso (Nigérijská provincia)
Sr. Esther Ekpo, dkl nov. - december 408

- Návšteva v Ghane (Nigérijská provincia)
Sr. Caroline Ologunwa, dkl nov. - december 410

P. PATRICK GRIFFIN, GENERÁLNY DIREKTOR

Prednášky

- Koncoročná duchovná obnova, Materský dom:
Príbeh o anjeloch január - február 12
- Nerozdelené srdce: nádej a povzbudenie január - február 35
- Duchovné cvičenia ako príprava na renováciu:
„Vnútorňá a vonkajšia renovácia“ marec - apríl 76
- Nerozdelené srdce: služba a eucharistia marec - apríl 94
- Medzinárodné stretnutie sestier 11-24 r. povol.
Výzva pre komunitný život máj - jún 161
- Medz. duchovné cvičenia pre sr. služobnice
Miesto pri Ježišových nohách –
„Viera: služba ducha, srdca a vôle“ júl - august 230
- Nerozdelené srdce: „Pravidlá, úzka cesta“ sept. – október 301
- „Odvaha lásky pre nový misionársky elán“
z biblického hľadiska nov. - december 377
- „Odvaha lásky“ u sv. Vincenta a sv. Lujzy
z pohľadu charizmy nov. - december 388
- Vianočné prania nov. - december 404

Stretnutie provinciálnych direktorov

- Materský dom, 1.-14. júla 2012 marec - apríl 128

ĎALŠÍ PREDNÁŠAJÚCI

- Medzinárodné stretnutie sestier 11-24 rokov povolania
„Pane, daj nám väčšiu vieru“
Viera, dar a každodenná slobodná odpoveď
P. Roberto Gomez, CM máj - jún 148
- Mária, Matka milosrdenstva
„Na Panne Márii som videl len šaty milosrdenstva“
Sr. Anne Prévost, dkl marec - apríl 106
- Medzinárodné stretnutie sestier 11-24 rokov povolania
Máriina viera v našom živote dkl
„Ako to, že matka môjho Pána prichádza ku mne?!“

Sr. Anne Prévost, dkl	máj – jún	190
• Pri príležitosti 50. výročia od Druhého vat. koncilu Podľa 2.VK, učenia Pavla VI. a Jána Pavla II. „Mária v živote a poslaní Cirkvi“		
Sr. Anne Prévost, dkl	júl - august	243

ZVLÁŠTNÁ PRÍLOHA: „ROK VIERY“

• Úvod		
„Prežívať Rok viery“	máj - jún	146
• „Pane, daj nám väčšiu vieru!“ Viera, dar a každodenná slobodná odpoveď v modlitbe, v komunitnom živote a v službe		
P. Roberto Gomez, CM	máj - jún	148
• Výzva pre komunitný život P. Patrick Griffin, generálny direktor.....	máj - jún	161
• Povolanie byť svedkami evanjeliovej radikálnosti Sr. Evelyne Franc, generálna predstavená	máj - jún	174
• Máriina viera v našom živote dkl Sr. Anne Prévost, dkl	máj - jún	190
• Cesta viery sv. Lujzy Sr. Elisabeth Charpy, dkl	máj - jún	212

SÚČASNÉ VÝZVY

Dnes so Zakladateľmi

• Peruánska prov.: Rozsievачky nádeje medzi naším ľudom Komunita v Caja	január - február	44
• Formácia pre členov pastoračného tímu pri Kaplnke P. Márie zázračnej medaily „Cirkev postavená pred riziká ohrozujúce dnešnú rodinu“ P. Gildas Kerhuel, zástupca gen. sekretára Konferencie biskupov Francúzska	sept. – október	312
• Formácia pre členov pastoračného tímu pri Kaplnke P. Márie zázračnej medaily Sviatosť manželstva. Manželia Mordefroid	sept. – október	324

AKTUALITY Z PROVINCÍÍ

USTANOVENIE VIZITÁTORIEK A MENOVANIE PROVINCIIÁLNYCH DIREKTOROV

Vizitátorky

• Belo Horizonte.....	marec - apríl	123
• Filipíny	marec - apríl	123
• Írsko	marec - apríl	123
• Španielsko - Juh	marec - apríl	123
• Kamerun	nov. - december	406
• Madrid sv. Vincent	nov. - december	406
• Sv. Vincent – Taliansko	nov. - december	406
• Krakov	nov. - december	406
• Karibik	nov. - december	406
• P. Márie Zázračnej medaily Bogota-Venezuela	nov. - december	406
• Misijnej P. Márie – Južná Amerika	nov. - december	406
• Čínska provincia	nov. - december	406
• Amazonka	nov. - december	406
• Francúzsko – Juh	nov. - december	407
• Portugalsko	nov. - december	407
• Eritrea	nov. - december	407

Direktori

• Peru	marec - apríl	124
• Kamerun	marec - apríl	124
• Recife /Brazília/	marec - apríl	124
• Varšava	marec - apríl	124
• Madrid sv. Lujza	marec - apríl	124
• Španielsko - Juh	marec - apríl	124
• Nigéria	nov.- december	407
• P. Márie Zázračnej medaily -Bogota-Venezuela	nov.- december	407
• Karibik	nov.- december	407
• Misijnej P. Márie – Južná Amerika	nov.- december	407
• Barcelona	nov.- december	407
• Eritrea	nov.- december	407

ŽIVOT PROVINCÍÍ

JUŽNÁ AMERIKA

Stredná Amerika

- Apoštolský projekt domu sv. Hyacinty v San Salvadore
Komunita domu sv. Hyacinty marec - apríl 125

Brazília

Amazonka

- Ustanovenie vizitátorky nov.- december 406

Belo Horizonte

- Ustanovenie vizitátorky marec - apríl 123

Récife

- Menovanie provinciálneho direktora marec - apríl 124

Karibik

- Ustanovenie vizitátorky novej provincie nov.- december 406
- Menovanie provinciálneho direktora nov.- december 407
- Nová provincia (krátke správy) nov.- december 417

Milagrosa-Bogota-Venezuela (*P. Márie Zázračnej medaily – Bogota-Venezuela*)

- Ustanovenie vizitátorky novej provincie nov.- december 406
- Menovanie provinciálneho direktora nov.- december 407
- Nová provincia (krátke správy) nov.- december 417

Peru

- Menovanie provinciálneho direktora marec - apríl 124

Nuestra Senora de la Mision America-Sur (*Misijnej P. Márie – Južná Amerika*)

- Ustanovenie vizitátorky novej provincie nov.- december 406
- Menovanie provinciálneho direktora nov.- december 407
- Nová služba pri migrantoch v Chile
„Bol som pocestný a prijali ste ma“
Sr. Maria Isabel Ruiz, dkl sept. – október 336
- Nová provincia (krátke správy) nov.- december 417

AFRIKA

Kamerun

- Nové menovanie provinciálneho direktora marec - apríl 124
- Znovu ustanovenie vizitátorky nov.- december 406

Stredná Afrika

- Poslanie do misie 5 dkl do Safy v Stredoafrickej republike
(krátke správy) marec - apríl 133

Eritrea

- Znovu ustanovenie vizitátorky nov.- december 407
- Menovanie provinciálneho direktora nov.- december 407

Nigéria

- Menovanie za provinciálneho direktora nov.- december 407
- Návšteva v Burkina Faso (Nigérijská provincia)
Sr. Esther Ekpo, dkl nov.- december 408
- Návšteva v Ghane (Nigérijská provincia)
Sr. Caroline Ologunwa, dkl nov.- december 410

ÁZIA

Čínska provincia

- Znovu ustanovenie vizitátorky nov.- december 406

Filipíny

- Ustanovenie vizitátorky marec - apríl 123
- Cesta k chudobným po katastrofe uragánu v Davao
Skupina dkl – dobrovoľníčok v Cateel júl - august 225

EURÓPA

Albánsko (oblasť)

- Návšteva gen. predst. sr. Evelyne Franc a gen. radkyne,
sr. Žofie Daniščákovéj
Sr. Cveta Jost a Donata Bardhaj, dkl júl - august 225

Belgicko

- Z príležitosti 25 rokov existencie skupiny „Vincentský zdroj“
Sr. Gilberte Haesendonck, dkl júl - august 275

Španielsko

Barcelona

- Znovuvymenovanie za prov. direktora nov.- december 407

Španielsko - Juh

- Ustanovenie vizitátorky novej provincie marec - apríl 123
- Menovanie provinciálneho direktora marec - apríl 123
- Zrod Provincie Španielsko - Juh
Sr. U. Pertejo a R. M. Munoz, dkl nov.- december 412
- Nová provincia (krátke správy) marec - apríl 133

Madrid sv. Vincent

- Ustanovenie vizitátorky nov.- december 406
- Znovu vymenovanie za prov. direktora marec - apríl 123

Pamplona

- Škola Panny Márie Karmelskej a sv. Jozefa v Zaragoze
Sr. Maria Carmen Saz, dkl júl - august 261

San Sebastián

- Komunita Egunon Etxea - Bilbao
Sr. Maika Aguirre, dkl január - február 48

Francúzsko - Juh

- Znovu ustanovenie vizitátorky nov.- december 407

Veľká Británia

- Menovanie za prov. direktora nov.- december 407

Írsko

- Ustanovenie vizitátorky marec - apríl 123

Taliansko

San Vincenzo-Italia (Sv. Vincent – Taliansko)

- Ustanovenie vizitátorky novej provincie nov.- december 406
- Menovanie za prov. direktora nov.- december 407
- Nová provincia (krátke správy) nov.- december 417

Poľsko

Krakov

- Znovu ustanovenie vizitátorky nov.- december 406

Varšava

- Znovuvymenovanie za prov. direktora marec - apríl 123

Provincie Chelмно, Krakov a Slovensko

- Stretnutie dkl pôsobiacich v misiách v Rusku a v Kazachstane
Sr. Marta Baliaková, dkl sept. – október 341

Portugalsko

- Znovu ustanovenie vizitátorky..... nov.- december 407

Kvázi - provincia

- Stretnutie vincentskej formácie dkl Afriky a Madagaskaru
Sr. Jacqueline, dkl júl - august 345

Slovensko

- Príbeh jedného života
Sr. Prudencia, dkl sept. – október 348

Slovinsko

- Návšteva gen. predst., sr. Evelyne Franc a gen. radkyne,
sr. Žofie Daniščákovéj
Sr. Cveta Jost a Donata Bardhaj, dkl júl - august 225

DEJINY SPOLOČNOSTI

Pramene a aktuality

- Misia podľa sv. Vincenta - misionára
P. Jean Morin, CM január - február 51
- Srdce sv. Vincenta, dejiny jeho zachovania
Sr. Claire Herrmann, dkl január - február 69
- DKL, učiteľka podľa sv. Vincenta
P. Jean Morin, CM marec - apríl 134
- Duchovná skúsenosť sv. Vincenta (1. časť)
P. Jean Morin, CM júl - august 278
- Duchovná skúsenosť sv. Vincenta (2. časť)
P. Jean Morin, CM sept. – október 352
- Sestra Justína Bisqueyburu a Zelený škapuliar
Výňatok z knihy P. Mott, CM júl - august 292

**Ján XXIII., hneď po zvolení za pápeža,
vyslovil tieto podivuhodné slová:**

„Križ je skutočne poéziou života:

umožňuje prijímať

rôzne situácie, povinnosti

a neodvratiteľné skúšky

so zachovaním úsmevu,

ktorým nadprirodzene chápeme,

čo prináša pokoj.“

(13. novembra 1958)

OBSAH

Duchovný život

- 362 List z 12. novembra 2013
Sr. Evelyne Franc, generálna predstavená
- 365 List z 26. novembra 2013
Sr. Evelyne Franc, generálna predstavená
- 368 Advent 2013
P. Gregory Gay, generálny predstavený
- 372 Oživiť zväzky bratstva je kľúčom k „dobrému spoločnému životu“
Výňatok z Posolstva Sv. Otca k 47. svetovému dňu pokoja
- 377 „S odvahou lásky k novému misionárskemu elánu“ z biblického pohľadu
P. Patrick Griffin, generálny direktor
- 388 „S odvahou lásky“ u sv. Vincenta a sv. Lujzy – z pohľadu charizmy
P. Patrick Griffin, generálny direktor
- 404 Vianočné prania
P. Patrick Griffin, generálny direktor

Aktuality z provincií

Menovania

- 406 Ustanovenia vizitátoriek a menovania provinciálnych direktorov

Návštevy predstavených

- 408 Gen. predst., sr. Evelyne Franc a gen. radkyňa, sr. Neghesti Michael:
Návšteva v Burkina Faso (Nigérijská provincia)
Sr. Esther Ekpo, dkl
- 410 Gen. predst., sr. Evelyne Franc a gen. radkyňa, sr. Neghesti Michael:
Návšteva v Ghane (Nigérijská provincia)
Sr. Caroline Ologunwa, dk

Svedectvo sestier

- 412 Bývalé provincie: Kanárske ostrovy, Grenada a Sevilla
Zrod Provincie Španielsko-Juh
Sr. Ubaldina Pertejo a sr. Rosa Maria Muñoz, dkl

Krátke správy

- 417 * Zrod nových provincií
* Dkl štyroch kontinentov v boji proti obchodovaniu s ľuďmi
- 418 Obsah ročníka 2013